

פנסאים

■ הגות ■ עיון ■ ממוש

ב"ה. ז' אדר ה'תשע"ח | מחיר: 10

21

10

תקנת מצוות פורים

מסה מרתקת של ביאורים על
הפרק התשיעי של מגילת אסתר

16

משלוח מנות לקוראים

פרפראות נפלאות ומחכימות מתורתו
של משיח על החג ומצוותיו

23

יומולדת חסידי

סקירה מקיפה על מבצע שחוגג
שלושים שנות הצלחה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מבצע פורים בשיא השטורעם

**עלון הסברה
על חג הפורים**
עם תאריכים וזמנים

**משלוח
מנות אישי
וחדשני**
עם מילוי מכובד
ואכיל

מגנט ענק לרכבים
48/32 ס"מ

**עלון הסברה
מותאם לילדים**
עם תאריכים וזמנים

**שקית נייר
יוקרתית
למבצעים
או למשלוח
מנות**
24/16 ס"מ

**עלון הסברה
על חג הפורים**
עם תאריכים וזמנים

שלט שמטונית ענק 2.5 / 0.8 מטר

**צאו
למבצעים!**

להזמנות משרדי ממש: **077-5123-770** www.mamesh.org

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

במקום הקדמה

הקשיבו יהודים!

יש לעורר אשר לגודל חשיבות הענין, כדאי ונכון שבכל
אסיפת כו"כ מישראל יזכירו ויעוררו:

הקשיבו יהודים!

הוספת מעשה אחד ע"י כאו"א מכם – ובפרט ע"י שלשה
יהודים ביחד – יכולה להיות המעשה שהוא ה"מכה
בפטיש" לפני הגאולה האמיתית והשלימה.

ובהוספה – דע"פ הלכה "מכה בפטיש" יכול להיות ברגע
כמימרא [ונפק"מ להלכה, בהלכות שבת וכמובא גם
(ברמז) בפרש"י בנוגע למעשה בראשית (ובאריכות יותר
– במדרשים) בענין "ויכל אלקים ביום השביעי"].

כאמור לעיל, זהו הביאור היחיד בענין זה, לאחר חיפוש,
ובגיגעה, ביאור מספיק לקושיא הגדולה הנ"ל: "היתכן"?!
ו"עד מתי"?!...

ובפרטיות יותר: מעתה ההשתדלות להביא את הגאולה היא
עבודת הרבים, רבים כפשוטו, אנשים, נשים וטף. דהנה,
ישנם ענינים שלגביהם צ"ל לאחרי גיל בר־מצוה, בענינים
אחרים צ"ל לאחרי גיל עשרים (ולדוגמא – מחצית השקל,
כמפורש בכתוב, בשיעור חומש היומי "מבן עשרים שנה
ומעלה"), ועד"ז ישנם ענינים השייכים דוקא ל"בן ארבעים
לבינה" (דהיינו, להיות פוסק דינים), או "בן חמישים", "בן
ששים" או "בן שבעים" וכו' וכו' – אבל, לאידך גיסא, ישנם
דברים כאלו ששייכים לכאו"א ממש, אנשים נשים וטף.

ובנדו"ד – ע"פ המבואר לעיל בארוכה מובן, שפסק־דין
הרמב"ם הנ"ל נוגע לכאו"א ממש: וגם אם עד עתה הי'
אפשר לצאת י"ח בלימוד ההלכה בלבד, הנה לפי מהלך
העולם כעת יש לשוב וללמוד את ההלכה, לימוד בשטורעם
הכי גדול, עד שיהא לימוד המביא לידי מעשה – "מעשה
אחד" שיביא "ישועה והצלה לעולם"!

לאחר שעבר כבר גם הקץ שנאמר ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר
נשיא דורנו וכבר אין מי שביכלתו לחשב קיצין – ויתירה
מזו, אין צורך בחישוב קיצין, "גענוג חשבונות", ו"כלו כל
הקיצין" בפשטות – צ"ל קיום ההלכה בפועל!

וגם אם קיום ההלכה יהי' באופן כזה שיעשה "מעשה אחד"
שלא לשמה, אלא על מנת להביא ישועה והצלה לעולם
– הרי כבר פסק אדה"ז בהלכות ת"ת (ויסודו בגמרא
מפורשת) "לעולם יעסוק (או "ילמד") אדם בתורה ומצוות
שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה", ותורת
החסידות מוסיפה ומבארת ד"מתוך", היינו שה"לשמה"
הוא הוא ה"תוך" ד"שלא לשמה".

(משיחת פורים ה'תשמ"ז)

תוכן הענינים

דבר מלכות / זמן מוכשר 4

הלכה וגאולה / מבצע פורים כהלכה 6

דעת תחתון/ברצוננו ועל דעתנו 8

הגות / תקנת מצוות פורים 10

גאולה פנימית / 'מבצעים' בחיות 14

טאפארו דא פלאחו / פרפראות 16

יומן / שישים שנה לפורים תשח"י 17

שלושים שנה / סקירה על כ"ב שבט ה'תשמ"ח... 23

שלושים שנה / סקירה על מבצע יום-הולדת ... 23

צידה לדרך / מחיית עמלק 28

איינציקער זאך / נס ההתפכחות 31

פנסאים

כ"ק אדמו"ר מלך
המשיח שליט"א יורד
מבימת התפילה שבידו
הק' מגילת אסתר

דרושים

- כתבים/תחקירנים לכתבות עם ניחוח חסידי
- גרפיקאי לחצי משרה לעבודה בבני-ברק

קורות חיים ל: **9156770@gmail.com**

זה הזמן הכי מוכשר והזמן הכי אחרון להביא את הגאולה

העברת הענין לידי כאו"א מישראל היא (כאמור) הביאור היחיד שמצאתי לתמי' הגדולה הנ"ל. אמנם, לכאורה, יכולה להתעורר שאלה בדבר:

איתא בגמרא – "א"ל רב כהנא ורב אסי לרב: כתיב בי' בהושע בן אלה ויעש הרע בעיני ה' רק לא כמלכי ישראל וכתיב עליו עלה שלמנאסר וגו' (מפני שלא הרשיע כשאר המלכים בא הפורענות בימיו, בתמי')?

"אמר להו: אותן פרדסיות שהושיב ירבעם על הדרכים כדי שלא יעלו ישראל לרגל בא הושע וביטלן ואעפ"כ לא עלו ישראל לרגל, אמר הקב"ה אותן שנים שלא עלו ישראל לרגל ילכו שבי (הואיל שאין מוחה בידם והן לא עלו יגלו וילכו בשבי)".

והנה, מכיון שסיפור זה הוא חלק מ"תורת חיים", הרי הוא הוראה בחיים, וצריך ללמוד ממנו הוראה, וממילא יש מקום להתבונן בתוכן הסיפור:

הגדירות שהעמידו מלכי ישראל כדי שישאל לא יעלו לרגל היו מפני החשש שלהם שמא ע"י העלי' לרגל יהיו ישראל קשורים למלכי בית דוד ואע"פ שתחת מלכי ישראל היו עשרה שבטים ותחת מלכי בית דוד רק שבט יהודה ושבט בנימין, בכ"ז חששו שע"י עלי' לרגל של יהודי אחד, ואח"כ עוד יהודי אחד וכו', תהי' חלישות במלוכה שלהם כתוצאה מחיזוק מלכות בית דוד, עד שקם הושע בן אלה (הגם שמלבדו היו עוד מלכים צדיקים ממלכי ישראל) וביטל את כל ההגבלות והכריז – "כל הרוצה לעלות יעלה".

ואעפ"כ – הוא עצמו נשלח לגלות ועמו כל עשרת השבטים!

וטעם הדבר – לפי שעד שסילק הגדירות לא עלו ישראל לרגל מפני שלא היו יכולים (וממילא לא היו חייבים), ואילו לאחר שהסיר ההגבלות – הנה אע"פ שכוונתו היתה לטובה, אבל כיון שהדור לא הי' במצב ד"אכשור דרא" ולפועל לא עלו למרות

ביטול ההגבלות, הרי התוצאה ממעשיו היתה ש"נטל הקולר מעצמו", "אני את נפשי הצלתי" והחובה הוטלה על כל עשרת השבטים ו"הואיל שאין מוחה בידם והן לא עלו יגלו וילכו בשבי"!

ועפ"ז יש לתמוה לכאורה על האמור לעיל שהשליחות לזרז את הגאולה מוטלת על כאו"א, אנשים נשים וטף!

אמנם, באמת, אין מקום לשאלה כלל, כי, במה דברים אמורים שיש צורך בזהירות הנ"ל – כשעומדים בדרגה נעלית כזו, אבל באנשים כערכנו אין זה שייך כלל.

ועוד ועיקר: בנדו"ד לא מדובר כלל אודות הטלת הקולר (על הרבים או על היחיד) שאם לא יעשו אז... אלא זירוז בלבד דכיון שכלו כל הקיצין, כולל הקץ שהכריז נשיא דורנו, הרי מעתה מזרזים את כאו"א מישראל (שבלאו הכי הרי הוא שייך ל"ממלכת כהנים וגוי קדוש" ו"כהנים זריזין הם" ו"אין מזרזין אלא למזרזין"), ומודיעים את הכתוב בספרים (ועד ל"קול קורא" ד"לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה") שאין הדבר תלוי אלא בדבר אחד, בתנועה אחת.

ומכיון ש"אין גו' אתנו יודע עד מה", לומר מהי תנועה זו, ולאידיך ברור שישנו מי שיכול לפעול את הפעולה הראוי' ע"י מעשה אחד, לכן צריך כאו"א להשתדל בזה, והן לא – גם אם המעשה הנוסף שלו לא יביא, ח"ו, ישועה והצלה – הרי מקיים ציווי של הקב"ה ע"י מעשה, דיבור או מחשבה.

. . מסוגיית הגמרא בסיום מס' סוטה מובן דמאמר חז"ל "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה" – חל על ימים אלו ושוב אין מקום לדחות את הקץ יותר.

ומכיון שהתשובה היא "בשעתא חדא וברגעא חדא", מובן שהפעולה בזה יכולה להיות ע"י מעשה אחד בלבד, אלא ש"אין גו' אתנו יודע עד מה" מהו ה"מעשה אחד" שיביא את הגאולה בפועל, לכן מוטלת השליחות על כאו"א.

ויש להוסיף ולהדגיש דנוסף על הסימנים שבסיום מסכת סוטה, ברור שבזמננו "כלו כל הקיצין", כולל גם, ובפרט, מפני המעמד ומצב המיוחד דדורנו זה ולאחר כל מה שעבר על דור זה בפרט – ו"לא תקום פעמיים צרה".

ועוד ועיקר – מפני החושך הכפול והמכופל, עד כדי כך שצריך לעורר ולהתווכח וכו' אודות הזכרת משיח צדקנו וענין הגאולה, ולא רק הזכרה בפה, אלא גם אודות המחשבה אודות משיח...

ותירה מזו: כיון שכל דבר קשור בתורה באה "טענה" חדשה – מכיון שאמרו חז"ל "ג' באין בהיסח הדעת . . משיח מציאה", וכמש"נ על משיח "מצאתי דוד עבדי", אשר לכן, הרי אדרבה אסור לדבר על משיח...

ואולם, נשיא דורנו בודאי ידע מחז"ל זה, ואעפ"כ ציוה להדפיס את ההכרזה ד"לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", ובכוונה שיתבוננו בדבר, מתוך התעניינות, ומתוך התבוננות ועד לתוצאות במעשה בפועל!

...

ע"פ כל האמור לעיל מובן בפשטות הטעם לאריכות הדיבור, לעתים קרובות, הן בענין הגאולה והן בענין ההשפעה על אוה"ע לקיים שבע מצוות בני נח:

ריבוי הדיבור אודות הגאולה הוא מפני שעצם הדיבור בדבר מבטל את פיתויי הייצר הרע שבא וטוען שעדיין חסרים לו ענינים אחרים ולמה לו לדאוג אודות משיח צדקנו והגאולה... בני ישראל כבר היו בגלות כל כך הרבה שנים, ובמילא מהיכי תיתי, שישוה בגלות עוד כמה שנים, ואפילו אם הגלות תמשך עוד אלף ותשע מאות שנה – גם לא איכפת לו!!! הוא עסוק בענינים חשובים!

ולכן חוזרים ומדברים על כך פעם אחר פעם כדי לעורר ולהזכיר שאין שום הבדל אם הוא אדם שעסוק בענינים גדולים וטובים או שאיננו עסוק, מדובר על כך ש"שכינתא בגלותא", בני ישראל הם בגלות, וגם הוא עצמו נמצא בגלות, ואי לא חושך הגלות לא הי' אומר דבר שכזה! ואדרבה – הא גופא ראי' שנמצא בעמקי הגלות!

ועוד ועיקר: לדעת כל גדולי ישראל בזמן האחרון (ולאו דוקא רביים חסידיים) עומדים עתה לאחר שכבר "כלו כל הקיצין" (כמבואר במפרשי התנ"ך על דניאל, מפרשים שנתקבלו ע"י יראי שמים ועד"ז בעוד כו"כ ספרים)!

ואין צורך בראיות לזה כיון שהדבר נראה ונגלה בעיני בשר, ובפשטות: כשלומדים את הגמרא בסיום וחותם מסכת סוטה רואים שהכוונה לרגעים אלו.

ולכן, מובן שדוקא עכשיו הזמן לדבר אודות הגאולה ומכיון שאין יודעים מה עוד מעכב – לעסוק בפועל בכל ענין שע"פ תורה שייך לזה (כנ"ל).

ועד"ז בנוגע לדיבור בענין ז' מצוות בני נח: מכיון שעומדים בזמן קרוב לגאולה, לאחר ש"כלו כל הקיצין", מובן שעתה הוא הזמן המתאים ביותר להכין את העולם כולו להיות ראוי לגאולה – ותתקיים בו תכלית הכוונה ד"לשבת יצרה".

...

ו"המעשה הוא העיקר" (ולא הדיבור בענין פלוני או בענין פלוני) מעשה הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו ורואים במוחש שזהו הזמן הכי מוכשר והזמן הכי אחרון להביא את הגאולה ע"י "מעשה אחד",

וע"י עשיית "מעשה אחד" ועוד "מעשה אחד" כו', עד למעשים רבים, הנה, לכל לראש מקיים מצות מלכו של עולם, וזוכה לחלקו בעוה"ז ולחלקו בעוה"ב, ועד שע"י המצוה, לשון "צוותא וחיבור" זוכה להתחבר בעצומ"ה ית'.

וסוף סוף יזכהו הקב"ה למצוא את אותו מעשה, דיבור או מחשבה שע"ז יביא "ישועה והצלה לו ולכל העולם כולו", ובפשטות – גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו!

(משיחת פורים ה'תשמ"ז)

היריד השדול לכל אוזרי פוריק ופסמ

לשלוחים, מלמדים וגננות
למבצעים | גני ילדים | מועדונים | בתי ספר ועוד

יחל אי"ה ביום ראשון ג' אדר ועד לי"א ניסן הבעל"ט
בימים א'-ה' בין השעות 10 בבוקר ועד ל-5 אחר-הצהריים
באולם 'ממש' רחוב מתתיהו 16 בני ברק

מארזי משלוחי מנות, מגילות אסתר, קישוטים, כובעים מצחיקים, יצירות, חוברות צביעה, ליל סדר לדוגמא, פלקטים, כינות העשרה חסידיות, שלטים, גביעים, סינרים וכובעי טבח, מערוכים ועוד מגוון ענק של מוצרים חסידיים על טהרת הקודש.

להרשמה למוקד העדכונים בוואצאפ של הגננות והמלמדים והעוסקים בחינוך
הכניסו את המספר 054-2248-770 אל אנשי הקשר שלכם
ושלחו את שמכם ואת המילה חינוך.

לפרטים נוספים 077-5123-770

מרכז הפצה באה"ק

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הלכה וגאולה

הרב מנחם כהן - רב קהילת חב"ד באר שבע

מבצע פורים כהלכה

מי מברך על קריאת המגילה, כשקוראים כמה פעמים?

א. את שלושת הברכות שלפני הקריאה ('על מקרא מגילה', 'שעשה ניסים' ו'שהחיינו') יש לברך גם אם יש רק אחד (איש או אשה) שיוצא ידי חובה, אך את ברכת "הרב את ריבנו" שלאחר הקריאה מברכים רק בעשרה (ונשים מצטרפות לעשרה לענין זה), ולא ביחיד.
ב. מי שכבר יצא בקריאת המגילה וקורא שוב כדי להוציא אחרים ידי חובתם, וכל שכן אם הוא קורא לנשים, השומעים יברכו לעצמם ולא הקורא. אבל אם לא יודעים לברך בעצמם, יברך הבעל קורא.
ג. המברך צריך לברך לכתחילה בעמידה.
ד. כאשר אשה מברכת את הברכות, תברך בברכה ראשונה: "לשמוע מגילה" (ויש אומרים שמברכות כרגיל "על מקרא מגילה").

אם צריך בעל קורא ואין בעל קורא בקי בטעמים, מה המינימום שצריך לדעת?

אם אין בעל קורא שיכול לקרוא את המגילה עם הטעמים כראוי - ניתן לקרוא גם בלי טעמים, רק שיקרא את המילים כראוי שלא ישתנה הענין, כי אם קורא במקום 'ומרדכי יושב' - ישב, או במקום 'והמן נופל' - נפל וכדומה, אפילו בדיעבד לא יצא.

מה הדרך הכי נכונה למשלוח מנות מהיר, לאדם שעובר בדוכן ורוצים לזכות אותו במצוה?

א. יש לתת ביום הפורים שתי מנות לאדם אחד לפחות, איש לאיש ואשה לאשה, כדי

להרבות רעות. יש לתת שני סוגי מאכל שונים, מוכנים לאכילה מיידית. ולדוגמא: תפוח וסוכריה. חתיכת עוגה וסודה או מיץ. אפשר גם מאכלים כאלו שברכתם שווה. (הרבי שליט"א מלך המשיח נוהג לתת משלוח מנות לכהן לוי וישראל).
ב. כשרוצים לזכות אדם נוסף במצוה זו, צריך להביא לו את המשלוח מנות, ולומר לו שיתן אותם לאדם אחר (במצב כזה כדאי לתת לו משלוח מנות נוסף גם בשבילו, או לחילופין להביא לשני אנשים ולומר להם שיחליפו ביניהם, אך אין זה עניין הלכתי).
ג. ראוי שכל אחת מהמנות תהא חשובה ומכובדת, ולפחות בשיעור כזית. יש לציין לשבח את משלוחי המנות המהודרים 'למבצעים' שמופצים ב'ממש', אשר מקפידים בהם גם על שיעור של 30 גרם לפחות לכל מנה, ולכל מנה ישנה ברכה נפרדת, המיוחדת לה.

מתנות לאביונים - מה המינימום שיש לתת?

כל אחד ואחת, כולל קטנים שהגיעו לגיל חינוך, ואפילו כשספק אם הגיעו לחינוך, חייב לתת ביום הפורים לפחות לשני עניים כסף או שווה כסף, לכל אחד לכל הפחות בשווי פרוטה, בערך 20 אגורות לכל עני. כמובן שזהו השיעור המינימלי, אך נכון וראוי להרבות במתנות לאביונים. וראוי לתת למה שיותר עניים, ו'כל הפושט יד ליטול נותנים לו'.

כיצד יקיימו את מצוות פורים בגאולה?

א. חג הפורים מתייחד בכך שהוא יישאר

בכל תוקפו גם בזמן הגאולה. וכך כותב הרמב"ם על נצחיותו של חג הפורים: "ואף על פי שכל זיכרון הצרות ייבטל, שנאמר 'כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני' (ישעיה סה, טז), ימי הפורים לא ייבטלו. שנאמר 'וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים, וזכרם לא יסוף מזרעם' (אסתר ט, כח).
ב. הרמב"ם מדבר גם על נצחיותה של מגילת אסתר בימות המשיח, וכך הוא כותב "כל ספרי הנביאים וכל הכתובים עתידין ליבטל לימות המשיח, חוץ ממגילת אסתר, והרי היא קיימת כחמישה חומשי תורה וכהלכות של תורה שבעל פה שאינן בטלין לעולם".
ג. ישנם דעות שלעתיד לבוא יהא פורים אסור בעשיית מלאכה מן הדין, וכדין יום טוב. כך מובא בספר מחשבות חרוץ אות כ.

ד. בספר השיחות תש"נ (חלק א עמוד 310 הערה 114) שואל הרבי שליט"א מלך המשיח "יש לעיין כיצד יהיה קיום המצוה ד'מתנות לאביונים' כשיקויים היעוד "אפס כי לא יהיה בך אביון" (דברים טו, ד). ולפי הדעות שהובאו מקודם שלעתיד לבוא פורים יהיה יום טוב לכל דבר, לכאורה אכן יהיה אסור לתת מתנות לאביונים ביום הפורים, מצד מוקצה.
ה. יש מקום לומר שלעתיד לבוא קריאת המגילה בכל ארץ ישראל תהיה ביום ט"ו באדר ולא בי"ד, כמו בירושלים, מכיוון שירושלים תתפשט על כל ארץ ישראל, וכפי שנאמר במדרש (ספרי דברים א) ש"עתידה ירושלים להיות מגעת עד דמשק".

(מקורות: שו"ע אדה"ז סימן תקפה ס"ה. שבח המועדים עמוד 146. פסקי תשובות סימן תרצב ס"ז. משולחן הבד"צ פורים)

תורתו מגזלנו היא מאירת עינינו

מהדורה חדשה של דבר מלכות מנוקד ומפואר
בשני כרכים מהודרים, בעימוד גדול, מרהיב ומאיר עינים
ללא ראשי-תיבות ובתרגום של כל המילים מאידיש ומארמית
להשיג בחנויות הספרים המובחרות

להזמנות www.mamesh.org 077-5123-770

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

גאולה. אם נרצה וגם אם לא.

זיכוני

משמים להתעסק לאחרונה, לחקור ולשאול, להעמיק, לדקדק ולכתוב בענין המבצע הייחודי שפתח בו הרבי מלך המשיח שליט"א בכ"ה אדר תשמ"ח - מבצע יום הולדת.

הדור שנולד לתוך זה מקבל חגיגת יומולדת בפשטות גמורה. מה השאלה, הן שיר מפורש זה "מה נעים ומה נחמד שכל בן וכל בת לא נולדו ביום אחד, רק ביום-הולדת". מה יותר טבעי ומרגיש נכון כלחגוג את יום לידתו, את עצם מציאותו.

אבל זה אפעס... לא חסיד. מילא יום-נישואין צריך לחגוג כי הרבי רוצה שלום-בית, אבל יום-הולדת? תגיד תהילים שיהיה שנה עם קצת יידישקייט, מה פתאום חגיגה, על מה? שאתה קיים? זה הרי הדבר הכי 'אנטי-ביטול' לעשות התוועדות עם בלאק-לייבל וגרר יום לרגל יום הולדתך שלך!

אין זאת אלא שהתקנה של יום-הולדת מצטרפת לעוד אחת מהוראות הרבי שליט"א מלך המשיח שגרמו לכמה גבות 'חסידיות' להתרומם, ובעצם נכנסות תחת הכותרת של 'בירור עיני הרשות'. של שימוש בדברים שפעם פחדו מהם, והיום משתמשים בהם. הרבי, בשורה של פעולות (ואכמ"ל), מטפל בשרש הענין הלוהט, ה'אני' הכל כך נסלד, מנסה אותו לכלי השרת דקדושה ופועל דרכו ישועות בקרב הארץ.

אין דבר אישי וקרוב ללב יותר מיום-הולדת, ודווקא את הפינה האישית הזו הרבי רותם למהפכה הגדולה שלו, עוד אמצעי רב עצמה לקרב יהודים, לקרב אותנו, לקרב אותנו אחד לשני.

בשם אומרו. כחלק משיטוטי וביוריי סביב מבצע זה הגעתי לרב זלמן נוטיק שהשמיע באזני נקודה מעניינת:

חוץ מהחזיון להחלטות טובות והשמחה, פועל מבצע יום הולדת להגברת האחדות. הוא גורם לחסידים להרגיש אחד את השני - שעל זה מסר הרי אדמו"ר הזקן את נפשו - שהחסידים יהיו משפחה אחת.

עד מבצע יום-הולדת, אולי רק מעגל משפחתו המצומצם ביותר של חסיד זכרו את תאריך הולדתו - אם בכלל - ומאז פתאום כל הקהילה מגיעה להתוועד, כולם זוכרים תאריכים נשכחים, כולם אומרים לחיים. פתאום נהיה אחדות בין חסידים יותר מאשר בתוך המשפחה עצמה.

למעשה, כולנו כל כך מצפים ליעוד הגאולה, לרגע הזה שכל עם ישראל יהיו כמשפחה אחת, הרבי מלך המשיח שליט"א פשוט מטעים אותנו מייעודי הגאולה. גם אם מאוד נתעקש ונביא הוכחות חותכות שאנחנו עדיין עמוק בגלות, באה המציאות ומראה לנו בעדינות, לאט לאט, שהגאולה כבר כאן. משל למה הדבר דומה, לאותו בן-מלך שהשתגע והחליט שאינו אלא תרנגול. ירד מתחת לשולחן וניקר זרעונים מן הבוקר עד הערב. פרס ענק הוצע למי שיצליח להחזיר אותו לשפיותו, כל מי שניסה - נכשל, לך תסביר לתרנגול שהוא בן-מלך.

יום אחד בא בשערי הארמון פסיכולוג זקן, חכם וקצת מוזר שלתדהמת כולם חבש כובע כרבותי, ירד והצטרף לבן המלך מתחת לשולחן וניקר עימו זרעונים בצוותא. יום אחרי, הביא הדוקטור פיסת לחם והודיע לבן המלך ש"תרנגולים מלומדים אוכלים לחם". למחרת הביא סכין ומזלג עד שכן המלך קרא ספרים, דיבר עם אנשים, נשא ונתן, נסע וטייל ולאט לאט יצא מתרנגוליותו.

הנפש הבהמית שלנו בטוחה שהיא תרנגול. ראש למטה, מנקרת זרעונים במקום לשבת על כסא מסביב ל"שולחן אביהם". היא מבקשת להנציח את המקום המקובע והנוח כביכול שבו היא נמצאת. והרבי מלך-המשיח שליט"א, הרופא הגדול, ברחמיו עלינו, יורד איתנו מתחת ל"שולחן המלך", ואומר, רוצים להשאר בגלות, תשארו, רק תעשו מבצע יום הולדת, רק תלמדו גאולה ומשיח, רק תחיו בעשירות, ואז פתאום יום אחד אנו מגלים שכבר מזמן אנחנו חיים חיי גאולה ולא נותר כי אם לחזות ברגע ההתגלות.

על כן חובה עלינו לדעת לנצל את המתנה הגדולה הזו שנתן לנו הרבי מלך המשיח שליט"א, מבצע יום הולדת, ככלי חינוך וקירוב רב עצמה. וכמו הדגש השני אותו הדגיש הרבי בהכרזת המבצע - שענין זה שייך לכל יהודי, אנשים נשים וטף - לזכור שתכליתו של המבצע הוא שגם החוצה יכיר בו, שגם יהודי שפחות 'שומר' יקלוט שיום הולדת זה ראש השנה הפרטי, שיש להוסיף בו בתורה ומצוות ולקבל החלטות טובות ומתוך התוועדות של שמחה.

תקנת מצוות הפורים על ידי מרדכי ואסתר

ביאור בהיר ונפלא מתורתו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בפרק התשיעי של מגילת אסתר שכל גדולי המפרשים נתקשו בביאורו

מאת הרב שמעון ויצהנדלר

"וַיִּכְתֹּב מֶרְדֳּכָי אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סֵפָרִים אֶל כָּל הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ הַקְּרוּבִים וְהַרְחוּקִים: לְקֵיָם עֲלֵיהֶם לְהִיט עֲשִׂים אֶת יוֹם אֲרֻכָּה עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֶת יוֹם הַמָּשָׁה עֶשֶׂר בּוֹ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה: פְּתִימִים אֲשֶׁר נָחוּ בָהֶם הַיְּהוּדִים מֵאוֹיְבֵיהֶם וְהַחֲדָשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה וּמֵאֲבָל לְיוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה וּמִשְׁלוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לַרְעֵהוּ וּמִתְּנוּת לְאֶבְיוֹנִים . . וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָה בֵּת אֲבִיחַיִל וּמֶרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי אֶת כָּל תִּקְוָה לְקֵיָם אֶת אֲגֶרֶת הַפּוּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית . . לְקֵיָם אֶת יְמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כְּאֲשֶׁר קֵיָם עֲלֵיהֶם מֶרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָה . . וַיִּמָּאֵר אֶסְתֵּר קֵיָם דְּבָרֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בְּסֵפֶר.

(פרק ט' פסוקים כ' ואילך)

א. הנה פסוקים אלו בפרק התשיעי במגילה עוסקים בשני ענינים שבמבט שטחי נראים זהים, אך ביניהם הבדלים משמעותיים:

א) ציווי מרדכי ואסתר לעם ישראל - לאחר נס פורים - שיקיימו את "ימי הפורים האלה" בכל שנה ושנה.

תיכתב לדורות ותהיה חלק מן ה"כתובים". ובהמשך מובא תשובת החכמים והסכמתם.

אולם בירושלמי (מגילה פ"א ה"ה) מצינו פרטים זהים בתוכן המאורע (תשובת החכמים והסכמתם), אבל בשינוי פרטי העובדה: "מרדכי ואסתר כתבו אגרת ושלחו לרבותינו שכן אמרו להם מקבלין אתם עליכם שני ימים הללו בכל שנה?...". ופירוש הדברים הוא שהבקשה באה לא רק מאסתר אלא גם ממרדכי ותוכן הבקשה היתה לא (רק) קריאת (וכתיבת) המגילה אלא - עצם קביעת ימי הפורים בכל שנה.

ונראה לומר שאין כאן מחלוקת בגוף העובדות¹ אלא תרוייהו איתנהו ביה: את קריאת המגילה וכתיבתה ביקשה אסתר לבדה, ללא מרדכי² - ובזה עוסק הבבלי. אולם את עצם התקנה של קביעת ימי הפורים לחג ביקשו שניהם יחד³ - ובזה עוסק הירושלמי. אלא שבבבלי מסופר רק על בקשת אסתר (קריאת וכתיבת המגילה) ובירושלמי על בקשת שניהם.

ואולי יש לומר יתירה מזו: גם עצם מעשה הבקשות היה ביחד, אלא שאסתר הוסיפה על מרדכי - באותה שעה - גם את ענין קריאת המגילה. ועל שתי הבקשות יחד ענו חכמים תשובה זהה⁴.

ב. והנה כשם שבבקשה - מהחכמים - לקבוע את ימי הפורים לדורות היה הבדל - בין מרדכי ואסתר, כנ"ל, כך גם בציווי - לעם ישראל - לקיים את ימי הפורים ניכר אותו הבדל וזהו פשר כפל הלשונות בפסוקים שלפנינו:

"וַיִּכְתֹּב מֶרְדֳּכָי . . לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה": אגרת זו הייתה עבור מצוות ימי הפורים ולא על קריאת (וכתיבת) המגילה⁵ ולכן לא נזכרה כאן אסתר כי בעניין זה היא הייתה טפלה אל

1. כפי הכלל שכל מה שאפשר להשוות בבלי וירושלמי משווין (יד מלאכי כללי שני התלמודים אות י', שדי חמד (כרך ט') כללי הפוסקים סימן ב' אות א'. וש"נ). ובפרט בנידון דידן שלפי גירסת הילקוט שמעוני (עה"פ מגילת אסתר ט, כט) - בעל המאמר שבבבלי ("קבעוני") הוא הוא בעל המאמר בירושלמי - "רב(י) שמואל בר (רב) יצחק".
2. וזהו טעם נוסף שהמגילה קרויה רק על שם אסתר (ועל דרך מאמר חז"ל בנוגע לתורה, דלפי שמשוה "נתן נפשו עליה לפיכך נקראת על שמו" (מדרש תהלים מזמור א, ב, ועוד).
3. וכמשמעות פירוש רש"י בבבלי שמפרש את בקשת אסתר "קבעוני" לא רק "לקריה", כי אם גם "ליו"ט".
4. יסוד הדברים עולה מדברי המפרשים העוסקים ליישב את דברי הרמב"ן בריש מגילה מהם עולה כי גם על עצם קביעת היו"ט "האיר הקב"ה עיניהם ומצאו סמך מן התורה". ולכאורה - כפי שהקשה הר"ן - בגמרא שלנו באו דברים אלו בקשר עם כתיבת המגילה. ומבארים שהרמב"ן כיוון לדברי הירושלמי שעוסקים (גם) בעצם התקנה של ימי משתה ושמחה (ראה ברכ"י או"ח סתרפ"ח סק"א, שו"ת אבני נזר או"ח סתקט"ז אות כה וכן מוכח בתשב"ץ ח"ג סרצ"ז).
5. ומה שכתב ברש"י כאן, אין הכוונה לכתיבת המגילה בין הכתובים (כפי שכתב בפסוק לב) וגם לא לתקנת קריאת המגילה (אבל ראה במנות הלוי כאן ולהלן הערה 8). ומה שמצינו מדרשי רז"ל בהמשך הפסוקים כאן (כד, כח ועוד) שמפרשים על קריאת וכתיבת המגילה, הרי כבר כתב בפני יהושע שפסוקים אלו "אינם מדברי האגרת הראשון אלא שהכתוב בעצמו מעיד על זה והן מדברי רוח הקודש" עיי"ש.

מרדכי⁶.

"וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָה בֵּת אֲבִיחַיִל וּמֶרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי אֶת כָּל תִּקְוָה לְקֵיָם אֶת אֲגֶרֶת הַפּוּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית": אגרת זו באה כדי לתת תוקף באגרת הראשונה בקיום מצוות הפורים (כדברי המפרשים⁷), אך לראשונה נתחדשו בה גם בקשות אסתר לקריאת וכתיבת המגילה ולכן מקדים כאן אסתר למרדכי שבזה היא היתה העיקר (וכדברי בעל ה'מגילת סתרים'⁸).

לאור כל האמור נראה כיצד מדויק מאד כל כפל הלשונות בהמשך הפסוקים בפרק על אופן קבלת הדברים (פסוקים לא-לב)⁹:

"לְקֵיָם אֶת יְמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כְּאֲשֶׁר קֵיָם עֲלֵיהֶם מֶרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָה": כאן מדובר על קביעת "ימי הפורים" היינו היום-טוב ולכן מזכירים גם את מרדכי וגם את אסתר, כי זה נקבע כאמור על ידי שניהם¹⁰, אלא שמרדכי היה העיקר ולכן מקדימו לאסתר.

"וַיִּמָּאֵר אֶסְתֵּר קֵיָם דְּבָרֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בְּסֵפֶר": בפסוק זה מזכיר רק את אסתר כי הפסוק עוסק רק בקריאת וכתיבת המגילה וכפי שממשיך - "לקיים את דברי הפורים" (לא "ימי הפורים"¹¹) הרומז על דיבור וסיפור נס פורים¹² - קריאת המגילה, וממשיך "ונכתב בספר" - כתיבתה¹³.

6. ובפרט בעת כתיבת האגרת הראשונה - מה שאין כן באגרת השנית, ולכן שם (בקבלת עם ישראל) מזכיר גם את אסתר בקשר ליו"ט כדלקמן בפנים וראה הערה הבאה.
7. ראב"ע שם, כח. ל. ובארוכה במנות הלוי עה"פ ולפי זה מבואר קדימת אסתר למרדכי באופן אחר מהמבואר בפנים ותרוויהו איתניהו ביה כפשוט. עיין בדבריהם.
8. והנה בעל המנות הלוי דרך אחרת לו במשמעותה של "האגרת השנית" וסובר שהיא היא האגרת הראשונה, אלא שכאן פירט הכתוב את מה שסתם בתחילה (עיין בדבריו). ולפי דבריו יומתק מה שנתבאר לעיל שגם גוף הבקשות מהחכמים היו יחדיו ואם כן על דרך זה גם האגרות לעם ישראל היו ביחד. וכל האמור בפנים יכול להתבאר גם לשיטתו (הטעם לכך שבפעם הראשונה מודגש רק מרדכי - אף ששניהם כתבו זאת, ובפעם השניה מודגשת אסתר).
9. פסוקים העוסקים בקבלת מצוות פורים לאחר האגרת השנית - שרק אז קבעוה לחובה בכל העולם (מגילה ז, א ובפרש"י) וא"כ עיקר הראיה היא מכאן.
10. ראה לעיל הערה 6.
11. ויומתק שמגילה נקראת לאו דוקא ב"ימי הפורים האלה" אלא גם "ביא יב יג" ולכן לא ניחא כאן הלשון "ימי".
12. גם הרי"ף (לעין יעקב מגילה ז, א ד"ה שלחה להם) דייק מ'דברי הפורים' שקאי במגילה אלא שכתב באו"א.
13. ועד"ז יש לבאר גם את פרש"י כאן: "אסתר בקשה מאת חכמי הדור א) לקבעה [היינו קריאת המגילה (שע"ז נאמר בבבלי "קבעוני")] וזה נלמד מהתחלת הכתוב "דברי הפורים" ב) ולכתוב ספר זה עם שאר הכתובים ["כתבוננו" - ועל חלק זה בלבד מסיים רש"י] וזהו ונכתב בספר".

"נשליחות מנות איש לרעהו ואישה לרעותה..."

להשיג בחנויות הספרים המובחרות!

מחיר מיוחד למפיצים 077-5123-770 | WWW.MAMESH.ORG

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מה שאין כן אסתר הדגישה שזכרון הנס יהיה גם בגשמיות - לא רק במחשבה - אלא גם בדיבור - קריאת המגילה העוסקת בפרטי הנס [ולפי מה דקיימא-לן ש"עקימת שפתיו הוי מעשה" (דעת ר"י - ב"מ צ, סע"ב ועוד) הרי נוסף בכך גם מעשה, אלא שזה בגדר של "מעשה זוטא" (סנהדרין סה, א)], ויתירה מזה על ידי ה"כתבונ"י" נחקק זכרון הנס גם במעשה של כתיבה (הנחשב ל"מעשה רבא"י¹⁷). ודו"ק¹⁸.

(עפ"י לקוטי שיחות כרך טז עמ' 352 - 364)

במלאכה "לא קבילו עליהו" כי אצלו עיקר הנס היה ההצלה הרוחנית ממילא קביעת יום הפורים צריך להיות מוקדש להתמסרות לענייני הנפש. וכמו שכתב במגילת סתרים שם "דבכל מקום שקנו ישראל קדושה בנפש . . נצטוינו להיות עושין שיעבוד נפש ושיחרור הגוף ממלאכה. משא"כ בימים שנעשה בו נס רק בהצלת הגוף כגון בחנוכה אין עושין יו"ט . . דמרדכי היה סובר כמ"ד קיימו מה שקבלו כבר ועיקר הנס היה מה שקיבלו התורה ברצון וראוי להיות יו"ט" עיי"ש.

16. ולכן גם קיום מצוות שבדיבור נחשבות ל"מצוות מעשיות" (ראה תניא פרק לו מז, א), פרק לח (ג, א-ב), פרק נג).
17. כלומר: גם גוף המצוה עצמה (של זכרון המגילה) היא מעשית ממש משא"כ מצוות שבדיבור ("קבעונו") נחשבות ל"מעשיות" (רק) מצד אופן קיום האדם ("עקימת שפתיו") - וכפי שמבאר בתניא פרק לח בארוכה. עיי"ש. ועיין צפנת פענח (לרגטובי) ריש הל' מגילה דגם בקיום האדם את המצוה יש נפק"מ אם ניתנה ליכתב או רק לקרייה.

18. בהמשך השיחה ביאר באופן נפלא עפ"י קבלה וחסידות את הקשר של מרדכי לעניינים רוחניים ואסתר לעניינים גשמיים ואת הסיבה הפנימית שבבבלי (שענינו ירידה לחושך הגלות והפיכת הגשמיות) מודגש ענין קריאת וכתובת המגילה ובירושלמי (שענינו אור ולכן נכתב בקיצור ללא שקו"ט) מודגש בעיקר היו"ט. עיי"ש.

ג. לאחר כל האמור לעיל נותר להבין מדוע דוקא אסתר היא זו שביקשה על המגילה ומרדכי על היום-טוב?

והביאור: את חג הפורים קבעו מרדכי ואסתר לזכר הגזירה שנתבטלה על ידם. ומוצאים אנו הבדל בין מרדכי לאסתר בפעולותיהם בביטולה:

מרדכי עסק בעיקר בחלק הרוחני - עידוד היהודים לחזור בתשובה על העבירות שגרמו לגזירת המן (וכמובן מפשטות הכתובים ובמדרשים). לעומת זאת אסתר - שהיתה בבית המלך - עסקה בעיקר בביטול הגזירה בגשמיות על-ידי פעולות בדרך הטבע אצל אחשורוש - כניסתה אליו (שלא כדת) כדי לבקש ולהתחנן לביטול הגזירה, משתה המן וכדומה¹⁴.

ולכן גם בקביעת זכרון הגזירה והנס באים לידי ביטוי אותם הבדלים: מרדכי הדגיש את הצד הרוחני של הזכרון - קיום מצוות החג. הן אמנם שענינים מצוות מעשיות - אבל מהותם היא שעל ידי קיומם (בגשמיות) יבואו לידי זכרון הנס במחשבתו ונפשו של האדם - וא"כ זכרון פרטי אופני הנס נשאר עדיין רק ברוחניות¹⁵.

14. ואף שהיא היתה זו שביקשה ממרדכי "לך כנוס . . וצומו" (מג"א ז, טז) הרי מרדכי הוא הוציא זאת לפועל (שם, יז).

15. ולפי זה יומתק הטעם שרצה מרדכי שפורים יהיה אסור במלאכה (מגילה ה, ב - ונלמד מדיוק לשון הכתובים כאן "דמעיקרא כתיב (ט, יט) "שמחה ומשתה ויו"ט" ולבסוף כתיב (שם כב) "לעשות אותם ימי משתה ושמחה" (ללא יו"ט) - דאיסור

המשך מעמוד 14 <<<

החליט שצריך להסתכל מה כתוב בדף שאם אני צועק עליו והוא לא מתפעל, ואעפ"כ שם את הדף, ומגיע בחורף בשלג ובקיץ בחום, צריך לקרוא מה כתוב שם.

כשקרא את תוכן הדף, זה השפיע עליו עד שהחליט להניח תפילין וגם נתן לבחור רכב במתנה שיהי' לו איך לנסוע למבצעים בקלות יותר.

וע"ז נאמר "חזקה על תעמולה שאינה חוזרת ריקם", שהרבי מסביר ש"תעמולה" אמיתית זה "דוגמה חיה", איך צריך להתנהג בלי לחשוב על הזולת כלל, אלא "עושה האמת מפני האמת" וסוף האמת לפעול את פעולתו כיון שכל אחד חפץ בטוב האמיתי.

גם הנפש הבהמית חפצה בטוב

זה הרי סוד האתהפכא של הנפש הבהמית לקדושה, מפני שגם הוא חפץ בטוב, כך שצריך להראות לו מהו הטוב האמיתי.

ישנו מפעל רוחני שמלמד ילדים שאין להם בטחון עצמי לרכב על סוסים, שאזי הילד מרגיש שהוא מנהיג וא"כ הוא שוה וזה מחזק את ההרגשה שהנה הוא שוה.

ולכאורה יש כאן סכנה, הרי הסוס יכול לבעוט וכו', אלא מתברר שהסוס עצמו רוצה שירכבו עליו, כיון שהוא מצד עצמו לא יודע לאן ללכת, ואם ילך בעצמו יכול ליפול ולהזיק ח"ו לעצמו, ע"כ הסוס מעונין שירכבו עליו וינהיגו אותו ואזי הוא ילך איך שצריך ולהיכן שצריך ויעשה את תפקידו בהצלחה ובבריאות.

א"כ הנמשל לנפש הבהמית מובן וההוראה ברורה, שהנפש הבהמית

לחיים ולברכה!

מבצעים מתוך חיות של קדושה

'אהבת ישראל' זה דוקא ליהודי שלא הכרת ויש סיכוי שלא תפגוש לאחר מכן לעולם
| מה שורש המילה צדקה ומה מעלתה ברוחניות? | למי חילק הרבי מלך המשיח
שליט"א מצה שמורה דוקא? | לעשות את האמת מפני האמת וסוף האמת לפעול!

מאת המשפיע הגה"ח הרב שלמה זלמן לנדא

להוסיף בצדקה רוחנית

הרבי כותב באגרות קודש (חלק יו"ד) ליהודי ששולח לרבי מלך המשיח כסף לצדקה, מידי שבוע שהרי אינך עשיר בכסף ואילו בהפצת היהדות והמעיינות והשפעה על הזולת ניכר שיש לך כחות משמים והצלחה, א"כ זה עיקר עניינך ולא דוקא צדקה בכסף, אלא צדקה רוחנית.

ישנו יהודי שהיום רב ומנהל בית חב"ד וקהילה קדושה בארה"ק שכל מה שהתקרב זה מפני מבצע תפילין שהניחו לחבר שלו, ואח"כ שלחו לו גלוי' שהוא יכול להגיע לכפר חב"ד לשבת-קודש וגם להביא עימו חבר. החבר שהוא הביא הי' לפני התגייסות לצבא ובלייל שבת קודש בכפ"ח, ישב כל הלילה עם הרה"ח ר' ישבעם סגל שליט"א, וכיון שהאורח הי' בעל כשרונות, הבין והושפע שיש קב"ה ית"ש, וישנם תורה ומצוות ועם ישראל וצריך להתנהג כיהודי, וכך עשה בצבא, הניח תפילין ואכל כשר, גידל זקן וכו' וכו', עד שנהיה רב ושליח של הרבי שליט"א מלך המשיח.

כמו"כ שמעתי מא' הת' שהי' הולך למבצע תפילין במנהטן, ובמוסך פלוני שבעל המוסך לא רצה להניח תפילין, היה מניח הבחור פרופקט על פרשת השבוע שי"ל בקראון הייטס עבור המבצעים.

בעל המוסך הי' צועק עליו כל פעם שלא ישים את הדף, אבל הוא בעקשנות חסידית ואמונה תמימה בנשמת יהודית שומע את הצעקות ולא מתפעל ושם את הדף וכך כל שבוע. עד שבעל המוסך

ואם האדם יודע כמה "אושר" יש בזה שהוא זוכה לקיים תורה ומצוות וללמוד תורה, א"כ מצד "צדקה רוחנית" צריך ושמח להעניק מזה לזולת. וכ"ז כנ"ל כשהולך בקבלת עול מלכות שמים.

הרבי מלך המשיח שליט"א חילק פעם מצה לכל מי שהולך לבתי כנסת לחזור דברי חסידות, להפיץ את המעיינות חוצה, ניגש א' הת' שהי' רב בבית כנסת מסוים ושם הי' אומר דרשות וכו' ובודאי שדיבר דברי חסידות, הרבי אמר לו הרי משלמים לך על העבודה כרב בית הכנסת!?

היינו שהרבי חילק מצה לכל מי שהולך לשם שמים, לא בגלל שהוא רב, או מקבל איזה טובת הנאה, אלא בשביל התגלות השכינה "ונגלה כבוד הוי"ו", בגאולה האמיתית והשלימה שמגיע ע"י הפצת המעיינות חוצה כדברי מלך המשיח לבעל שם טוב הקדוש.

הת' הנ"ל ענה לרבי שהדרשה שהוא אומר שווה יותר ממה שהם משלמים לו, והרבי מלך המשיח ענה לו: זה הם צריכים להגיד ולא אתה... ולא נתן לו מצה.

א"כ המבצעים והתהלוכה, ושיעורי תניא בישיבות וכן מבצע תפילין וכו' ובענייננו, מבצע פורים זה כדי לסייע ליהודי להתקרב לתומ"צ ורק זה בלבד ואזי מתקיים מאחז"ל: "גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה".

התורה ועבודת ה', הרי ע"י שיפעל עם הזולת ירגיש שהוא "שווה", הנה "הצלחת" "מקשיבים לי" השני מניח תפילין בגלוי, אני ר"ל פועל משהו, לכתוב דו"ח לרבי ואקבל מענה, עוד יותר ראייה שאני "שווה" משהו.

ולפועל הרבי מלך המשיח שליט"א הדגיש בשיחותיו הק' שאי אפשר לקנות אותו ע"י הפצת המעיינות והמבצעים ותלמיד ישיבה צריך לדעת שעיקר עניינו זה התמדה ושקידה בלימוד התורה נגלה וחסידות ועבודת התפילה וההליכה למבצעים זה "אנוס על פי הדיבור", כאילו שציוו עליו בקבלת עול לסגור את הספרים ולפעול עם הזולת מתוך שמחה אמיתית שמצד קבלת עול מלכות שמים.

לתת ולהאיר מהקדושה

כאשר תלמיד ישיבה או אברך מגיע אחרי עבודת ה' עם עצמו ואח"כ להמסירת הרצון ובשמחה של קבלת עול הוא הולך לפעול עם הזולת, השני ירגיש בנפשו שהגיע כאן יהודי עם חיות של קדושה ולא כדי לקבל, אלא כדי לתת מקדושה של תומכי תמימים גם לסביבה "נרות להאיר". וע"כ לא נוגע התגובה של הזולת אם לא מסכים להניח תפילין, ענייני להציע ולא באתי כדי ח"ו לקבל הוכחה שאני שווה, אלא כדי לתת מעצמי כי הרי צדקה מלשון "צודק", נתנו לך בשביל לתת, הכסף אצלך בחלקו שייך לעני.

וכדברי הבעש"ט הק' שכדאי לחיות בעולם הזה שבעים-שמונים שנה כדי לעשות טובה ליהודי בגשמיות ובפרט ברוחניות.

ובפשטות כדברי הגמרא שרבו מביאו לחיי עולם הבא, היינו לחיות כיהודי בן עולם הבא, אלקות - העולם הזה.

הננו לקראת חודש אדר שבו חל חג הפורים, ובו מצוות השמחה מודגשת משנכנס אדר, היינו כבר משבת מברכים אדר.

וכן מודגש בחודש זה ענין האחדות "לך כנוס את כל היהודים" זה תיקון ל"ישנו עם אחד מפוזר" וגו'.

וכבר נכתב במאמרים הקודמים ע"ד ענין האחדות וענין השמחה בחג הסוכות, שזה מצד נקודת היהדות, יחידה שבנפש, עצם הנשמה - שלמעלה מכל חשבונות של טעם ודעת ואזי כל יהודי הוא "חלק אלוהה ממעל ממש", וכ"ז ע"י שמחה שמגיעה מצד ביטול והעדר הרגשת 'אני' - 'עוז וחדוה במקומו' ומצד אלקות נוצר אחדות אמיתי עם הנשמה אלוהית של הזולת.

זה מ"ש הרמב"ם בהלכות פורים שהעיקר בפורים זה לשמח לב עניים ולא כל כך סעודת פורים ומשלוח מנות, ואזי הוא דומה לשכינה שעליו נאמר: את דכא ושפל רוח אנא אשכון.

ומזה לימוד לענין המבצעים בכל השנה ובפרטי פרטיות "מבצע פורים" שקשור גם בתפילין "ויקר אלו תפילין": וגם במשלוח מנות שעניינו אהבת ישראל ואחדות ישראל.

ענין המבצעים הוא כפי שהרבי מלך המשיח שליט"א מזכיר בשם הבעש"ט ש"אהבת ישראל" זה ליהודי בסוף העולם שלא הכרת עד היום וגם אם לא יהיה קשר עמו גם אח"כ.

והיינו אהבת חינו, כי הרי בלשון הגמרא שהרבי הזכיר ב"שטורעם" בהתוועדויות "ארבע כיתות אינם מקבלים פני שכינה, חנפנים שקרנים מספרי לשון הרע וליצנים (ראשי תיבות חשמ"ל).

וא"כ הרבה פעמים כשאדם מרגיש שאינו מצליח עם עצמו בלימוד

60 שנה
לפורים תשח"י

"זה ניגון של תענית אסתר" תנגנו ניגון של פורים

"לעת־עתה אינני שיכור עדיין; אולי הייתי אוזח כבר ב"עד דלא ידע", אבל אתם מעכבים אותי; הנכם יושבים מסביבי וכולם ב"מדידה והגבלה". פלוני חושב על כך שה"עניבה" תהי' מונחת במקום המתאים, ופלוני חושב על הגרביים אם הם בצבע המתאים לעניבה..."
יומן מלא ומרתק מהתוועדות המיוחדת של פורים תשח"י בה היו גילויים נפלאים והתבטאויות מיוחדות של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

באדיבות ועד חיילי בית דוד - 770

טאפרו דא פלאחו

הרב מנחם מענדל הראל
שליח ורב בית הכנסת חב"ד שכונות הדרום צפת עיה"ק

משלוח מנות חסידי

פרפראות חסידיות ומתוקות מאזני המן במבט חסידי וגאולתי
על מגילת אסתר וחג הפורים

"הקורא את המגילה למפרע - לא יצא"

על לשונו של כל חסיד שגורה מטבע הלשון מי שקורא את המגילה כסיפור שהתרחש אי-פעם העבר הרחוק, ועם ישראל חוגג את מה שאירע בעבר אי שם... לא יצא.

"ויהי בימי אחשוורוש"

כבר בתחילתה פותחת המגילה בפסוק זה ורומזת שכל ה'מעשה', תוכנו, נרקם ונוהל באופן הטוב ביותר על ידי מי שאחרית וראשית שלו. במגילה אמנם הוא "נעלם", אפילו את 'המלך' נהגו החסידים להצניע בין המילים ולא בראש העמוד - אך בימינו מי שאחרית וראשית שלו מתגלה על כל צעד ושעל, והציווי הוא לגלות ולפרסם על המלך בכל מקום בעולם - שבע ועשרים ומאה מדינה.

"לעשות כרצון איש ואיש"

אמר הקב"ה אני איני יצא ידי חובת בריותי, ואתה מבקש לעשות כרצון איש ואיש... לעתיד לבוא, תהיה ההנהגה כרצון איש ואיש. כיום, הגיע הזמן שה'אחד' מוכן להתגלות בתוך העשר, וה'עשר' נעשה כלי נאה ודירה נאה לקבלו מבלי להתבטל ממציאותו ואדרבה.

"איש יהודי היה בשושן הבירה"

אשר לא יכרע ולא ישתחוה, ראש הסנהדרין שלרשותו כ"ב אלף תינוקות של בית רבן מקיימי רצונו מתוך ביטול מוחלט. ה'האיש יהודי' של הדור השביעי המוביל את העולם כולו, בני ישאל ואומות העולם לקיום רצון השם "לעובדו שכם אחד".

"ותלקח אסתר אל המלך אחשוורוש אל בית מלכותו"

זריעת גאולת ישראל ופעולתה בכחה של האשה, כוחן המיוחד של הנשים "בשכר נשים צדקניות" לפעול את שלימות העבודה לקבלת פני משיח והגאולה לעשות לו יתברך "דירה נאה", עבודה שהחלה עוד בדור השישי וקיבלה משנה תוקף ב"תקופה החדשה" החל מכ"ב שבט ואילך.

"בחדש העשירי הוא חודש טבת"

"ירח שבו הגוף נהנה מן הגוף", שמחתו של הקב"ה בעבודת בני ישראל בפרט בזמן בו החושך מכסה ארץ.

"עשרת אלפים ככר כסף"

קדמו שקליהם לשקלך, ניצול הכסף והזהב והטכנולוגיה כולה לעשות לו יתברך דירה נאה.

"בלילה ההוא נדדה שנת המלך"

תוקפו של נס, המלך איננו מרפה והחסידים אינם נרדמים, על השליחות והעבודה המיוחדת להתבצע בשיא התוקף "אינני נותן לחסידים שלי לישון".

"הנה בית המן נתתי לאסתר"

הפרכת החושך לאור, עד שהחושך עצמו מאיר. "והיו מלכים אומניך" סיוע אומות העולם להפצת ענייני התורה ומצוותיה, שמירה על ארץ ישראל ועם ישראל.

"ויכתוב מרדכי... וישלח אל כל היהודים... ככתבם וכלשונם"

הפצת תורת החסידות - תורתו של משיח לכל מקום, בכל שפה ולשון מהגדול שבגדולים עד לקטן שבטנים, מאותיות דפוס עד להמחשה ויזואלית וכתב ברייל.

"ונהפוך הוא, אשר ישלטו היהודים"

אז בחיל ובכוח ומתוך פחד, ובימים אלו במלחמה של שלום, בהבנה והפנמה שבני ישראל הם ה'בכור' של העולם, ויש לעשות הכל למענם.

"ורבים מעמי הארץ מתיהדים", אף היום כדברי חז"ל רואים בחוש את "עמי הארץ" ההולכים ורבים ברצון כנה לחסות בצל הא-ל, לקיים את שבע המצוות שלהם.

"משלוח מנות איש לרעהו"

מבצע פורים ללא הפסקה וכל יהודי הוא בגדר 'רעהו', וכן לראות שלכל אחד יהיו את כל צרכיו הגשמיים, אלו הממשיכים ומגלים את היחידה שבנפש, בגופו הגשמי - היקר בעיני ה'.

"ותכתוב אסתר המלכה בת אביחיל"

שלימות ה'דין נצח' על כל ענייני הגלות, הבא בכוחה של אסתר בדורנו.

"מרדכי היהודי משנה למלך... רצוי לרוב אחיו"

שילוב המעלות ד'קיסר ופלגי קיסר" במלכותו של מלך המשיח, הרצוי לכל אחיו ואינו מותר אף אחד מאחור כי בגאולה זו אף אחד לא נשאר מחוץ לעניין הגאולה.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

קים", וביקשו למזוג עוד 'משקה', מנעו הרש"ג מלעשות כן. אחד האברכים שנכח במקום, חטף את הבקבוק ונתנו לרב מנטליק כדי שימזוג לרבי כפי רצונו.

[בדרך אגב יצויין, שבאותה התוועדות הרב מענטליק בעצמו הי' 'בגילופין', אך נשאר על עמדו. כאשר הרבי יצא - הוא קרס כמו מגדל קלפים. פשוט, ע"פ טבע לא הי' בכוחו לעמוד ולמרות זאת הוא נשאר במקומו, כל זמן שהרבי נכח במקום!]

זקני החסידים, שאף הם חששו לבריאותו של הרבי, עשו כל מאמץ כדי למנוע מהרבי לשתות 'משקה', ואחד מהם אף מזג לכוסו של הרבי סודה שהייתה במקום. הרבי הביע את אישביעות רצונו ושפך את תכולת הכוס על הארץ.

בין הדברים התבטא הרבי בצורה נדירה:

"מספרים שחאָניע מרוזוב הי' אומר, שבפורים, לאחר שלוקח כוסית משקה, ביכלתו לומר הכל... והשומע לא יתרעם עליו ("ער וועט ניט האָבן קיין פאַרריבל אויף אים"), כיון שיוכל לתרץ שהי' שיכור...

"אני לעת-עתה אינני שיכור עדיין; אולי הייתי אוזז כבר ב"עד דלא ידע", אבל אתם מעכבים אותי; הנכם יושבים מסביבי וכולם ב"מדידה והגבלה". פלוני חושב על כך שה"עניבה" תהי' מונחת במקום המתאים, ופלוני חושב על הגרביים אם הם בצבע המתאים לעניבה... שכן, ע"פ חוקי מדינת ארה"ב צריכה להיות שייכות בין הלבוש שע"ג הרגל להלבוש שע"ג הצוואר, להיותו בבחינת "בהמה" שהצוואר והרגל שוים ממש... ובמילא צריך להיות צבעם שוה. ועד"ז בשאר ענינים כיו"ב.

"ישנם כאלו שבינתיים צוחקים הם על הבדיחה ("דזשאק") שנא-מרת על פלוני, אבל אתם מעכבים אותי; הנכם יושבים מסביבי ואמרו איזה ענין הנוגע אליהם... ואז הדבר יגע להם ("עס וועט זיי אָנ-ירן"), ובמילא יכול להיות נוגע ב"פמליא של מעלה"... שהרי הם מקושרים עם ענינים של מעלה."

אבל לא על השולחן...). כנראה שרק תשעה יצאו בריקוד והרבי רמז גם לראש הישיבה הגאון הרב מרדכי מנטליק לרקוד עמם, והוא - איש המוחין וקבלת העול - קפץ לתוך המחול, נסחף בריקוד. הרבי אמר לו, נו, לך איתם ותראה איך רוקדים... והוסיף: שי' גידו לחיים לפני הריקוד. ונתן להם לחיים ורקדו עם הניגון שמחה. ובשעה זו של שמחה, קם הרבי מלוא קומתו, ורקד על מקור מו בשמחה גדולה, כשלצדו רוקדים זקני החסידים הרב ישראל גייקובסון והרב שניאור גרליק. מה נהדר היה המראה...

השיחה הבאה עסקה אף היא בעניינם של התמימים "כל היוצא למלחמת בית דוד", על יסוד אותה שיחה מרטיטת לב ונפש שאמר כ"ק אדמו"ר הרש"ב נ"ע בעת ייסוד ישיבת 'תומכי תמימים'.

לפני ההתוועדות הביא ר' אברהם זילברשטיין בקבוקי 'בנדיק' טין'. אם עד אמירת המאמר אמר הרבי לחיים רק על יין (אם כי תמיד על כוס מלאה) הרי שלאחר המאמר התחיל הרבי לומר לחיים על 'בנדיקטין'. בדרך כלל, לצד הגביע של הרבי היתה מו' נחת כוס זכוכית לשם שתיית מים. הפעם ביקש הרבי מהרב מע'נטליק ז"ל, שהי' המוזג הקבוע של הרבי בהתוועדויות, שימזוג 'בנדיקטין' לכוס הזכוכית מלוא הכוס ושתה אותה בשתי פעמים עד גמירה. שוב ביקש הרבי שימזוג לו ממשקה הבנדיקטין.

בהמשך ההתוועדות ביקש הרבי שיביאו לו 'בנדיקטין'. "אברהם זילברשטיין איז דא? אברהם זילברשטיין... אפשר וועט איר געב'ן בנדיקטין? איר קענט אפשר שאפ'ן בנדיקטין? [אברהם זילברשטיין פה? אברהם זילברשטיין... אולי תביאו בנדיקטין? אתם יכולים אולי 'לייצר' בנדיקטין?] לא לחסוך במשקה, עוד קצת בנדיקטין!" ובהמשך שאל שוב "אברהם זילברשטיין איז דא צי ניט [פה או לא]? אולי יש מישהו אחר שיעמיד פה בנדיקטין?"

ר' בנימין לויטין נסע לביתו להביא בקבוקי 'משקה' נוספים. גיסו של הרבי, הרש"ג, חשש לבריאותו של הרבי ומנע את מזיגת ה'משקה' לרבי. כשפנה הרבי לרב מנטליק, שכונה "שר המש'

"אפשר וועט איר געב'ן בנדיקטין? איר קענט אפשר שאפ'ן בנדיקטין?" - הרבי מחזיק בידו בקבוק בענדקטין

ידע את הסיבה למעבר בין שמחה גדולה לרצינות שאפפה לפתע את פניו של הרבי כאשר הורה לנגן את הניגון "היי צמאה צמאה..." ("וכמדומה לנו שמצווה לנגנו בעת שמשהו אינו כדבעי"). לאחר מכן התחיל הרבי לנגן בעצמו את הניגון "דרכך", ניגון עמוק המ'ביע געגועים ורעד פנימי. גם כאשר 'המנגנים' החלו לנגן ניגון שמח, ניכר היה שרוחו השמחה של הרבי טרם שבה.

זמן מה חלף. איש אינו יודע מה הסיבה. לפתע הרגישו החסידים ש"כנראה שבאמצע פעל משהו שוב בטוב". זה היה כאשר האור והשמחה שבו לשכון על פניו הטהורות של הרבי, כאשר פנה ואמר על הניגון שהושר באותו רגע (ניגון הכנה ליחידות לר' שלמה טשאשניקער) "זה ניגון של 'תענית אסתר', תנגנו ניגון של פורים", ושוב שבה החיות לעדת החסידים...

ניגון שמחה רודף ניגון שמחה. הרבי עצמו פתח בניגון של שמחת תורה. מה מתאים יותר מחיבור בין פורים לשמחה... הרבי אף עודד את הניגון במחאות כפיים, כשהקהל כולו מחרה ומחזיק אחריו.

בעיצומה של ההתוועדות אמר הרבי מאמר חסידות ד"ה "חייב איניש לבסומי", מאמר עמוק בביאור עץ חיים אמה', 'עדן', 'נהר', 'גן', 'אאלפך חכמה', 'פנימיות הרצון', 'חיצור ניות הרצון' כו'. אמירת המאמר ארכה למעלה משעה!

מכאן ואילך, לאחר המאמר, החלו 'הגיי' לויים' הגדולים. הרבי קרא לכל התלמידים שהיו הראשונים שעמם נתייסדה ישיבת 'תר' מכי תמימים' באמריקה שמונה'עשרה שנים קודם לכן, ביום שושן פורים ת"ש. הרבי מנה בשמותיהם: זאב שילדקרויט, אברהם בארנע'צקי, מענדל פעלדמאן, מרדכי אלטיין, יצחק קאלאדני, יהושע גודמאן, ועוד.

"היום התמלאו ח"י שנה ליסוד הישיבה באמריקה" אמר הרבי, והפליג לדבר בשבחה של 'תומכי תמימים'. הרבי אף מזג להם 'משקה' בידיו הקדושות, ובסיום השיחה הורה הרבי לתמימים שעמם נוסדה הישיבה לפני ח"י שנים לצאת בריקוד (והוסיף -

יום רביעי, תענית אסתר תשי"ח.

האווירה ב'770 מתחילה 'להתחמם' לקראת פורים עם בואם של שנים'עשר תלמידים לשהות בצילא דמהימנותא בחג הפורים. הללו סודרו בין בתי אנ"ש בשכונה.

עם רדת יום, התכנסו קהל החסידים לתפילת ער' בית בשעה 6:30 כשקורא המגילה הוא הקורא הוותיק והידוע ר' מרדכי שוסטרמן.

המשב"ק ר' יעקב הולצמן סיפר שהרבי קרא בעצ'מו את המגילה עבור הרבנית בביתו שברחוב פרזידנט, והוא העיד שהקריאה הייתה "במהירות רבה", והרבנית אף לא הביטה בחומש.

במהלך הערב התקיימו התוועדויות פורים במקומות שונים. ה'חזור' ר' יואל כהן התוועד עם תלמידים ספרדים שהגיעו מא'רגנטינה, שכן אלו אינם מבינים אידיש, והוא מדבר עמם בלשון הקודש ובעברית.

למחרת, התפלל הרבי תפילת שחרית עם הציבור, וכתמיד נקרא לעלות לתורה. גם ביום, המגילה נקראה בנוכחות הרבי על ידי בעל הקורא הוותיק.

מספרים שהרבנית הודיעה לפני הפארברענגען שעוד בסעודת פורים שערך הרבי בביתו, כבר אמר הרבה לחיים...

ההתוועדות נערכה באולם ב'585 אלבאני עוו. בסמיכות לרא'טלאנד ראוד.

בשעה 8:30 בערב נכנס הרבי להתוועדות חג הפורים. בשעת מעשה איש לא שיער כי זו תהיה אחת ההתוועדויות המפורסמות ביותר של הרבי במשך השנים, התווע'דות שנמשכה תשע שעות רצופות, עד השעה 5:30 בבוקר, כשאור ראשון הפציע מעל בתי ברוקלין!

אולם ייחודיותה לא הייתה בשל אורכה, אלא בשל "עניינים נפלאים" "וגם הרבה גילויים", כפי שכותב ביומנו הרב צבי הירש גאנזבורג. זה האחרון עמד אמנם הרחק מעט מהרבי, ולא זכה לש'מוע את כל השיחות, מה גם שאת השיחות הפר'טיות ששוחח עם אנשים דיבר בקול נמוך. "משה לברטוב הבטיחני להלוות לי רשימותיו מהשיחות וקטעי שיחות ואעתיקם בל"נ אי"ה".

התחלת ההתוועדות הייתה שמחה ביותר. הרבי הורה לנגן ניגונים שמחים. לצד בימתו של הרבי עמדה קבוצת בחורים ואנ"ש, 'המנגנים' (ראה מס' גר), שהחלו לנגן בסדר מסודר, בקול אחיד וברור. שיחה רודפת שיחה, ניגון רודף ניגון.

ה'זאל' היה מלא מפה לפה בחסידים שהגיעו להשתתף בהת'וועדות פורים.

בשלב מסוים, ניכר היה כי הרבי 'התכנס בתוך עצמו'. איש לא

ניגון שמחה רודף ניגון שמחה. הרבי עצמו פתח בניגון של שמחת תורה. מה מתאים יותר מחיבור בין פורים לשמחה...

קטלוג אביב ה'תשע"ח 2018

עזרים ומוצרים לחינוך על טהרת הקודש למלמדים, גננות, הורים ומחנכים.

לפרטים והזמנות: ☎ 077-5423-770 ✉ www.mamesh.org

ממשל

1 חדש ובלעדו! מפתח צבירה ויגוה לפסח	2 יצירת הדבקה ל"א ניסן גודל 15/15 ס"מ	3 יצירת צבירה ל"א ניסן מנהגי יום -הולדת	4 עיצור י"א ניסן מסגרת עץ - תמונה של הרבי	5 גודל 115 פלקט י"א ניסן חלוקת הרבי	6 מיוחד מחיר הגדה של פסח קטנים נבחרים
7 כרית אלבד צבעונית ללא מילוי	8 יעה + מברשת	9 גביע מוכסף לקידוש פלסטיק (ללא רגל)	10 עלון הסברה לילדים על חג הפסח	11 כובע טבח גדול	12 סינר אלבד מותאם לילד
13 מערוך לילדים מעץ	14 סינר ניילון אורך 110 ס"מ	15 כוכב טבח מנייר (אפשרות למדבקה)	16 'רעדלר' - מחורר מקצועי	17 פלקט ניסן 47/32 ס"מ למינציה צ"א	18 פלקט אייר 47/32 ס"מ למינציה צ"א
19 פלקט 12 הפסוקים גודל A3 A4 למינציה צ"א	20 כרטיס פרק התהלים קט"ו 17/12 ס"מ	21 כרטיס ל"א ניסן 115 שנים 14/9 ס"מ	22 קערת ליל הסדר קרטון מוכסף	23 ערכת 15 צילומים לתליה 'סימני הסדר' גודל 16/24 ס"מ	24 ערכת 3 צילומים לתליה עקיו/בדיקת/ביעור גודל 34/24 ס"מ
25 ערכת 3 צילומים לתליה פסח מצה ומרור	26 כרזה 'פסח כשר ושמח' 68/24 ס"מ בריסטול עבה למינציה צד אחד	27 חיתוכי נייר מצה שמורה 7/7 ס"מ זוגות בארזה	28 הגדה של פסח לילדים צ"ה	29 זוג מגבות איכות עם הכיתוב 'על נטילת ידים'	30 חיתוכי נייר קערת הסדר חב"ד - סימנים 20 בארזה
31 ערכה לבדיקת חמץ	32 עבודת יצירה אותיות עץ פסח מצה ומרור	33 מפה מהודרת קערה של פסח	34 'מוח טוב שלפני יום טוב' יקנו לילד סידור חדש (ש"פ ויקרא תשמ"ח)	35 משחק הזיכרון פסח	36 סידור חדש לילדים לכבוד פסח
37 פמוט מהודר לילדות	38 לוח ספירת העומר אישי	39 בקבוקון יין ריק	40 בקבוקון יין עם יין מהרבי מלך המשיח שליט"א	41 פאזל א-ב מעץ איכותי	42 פאזל איכותי בית המקדש 216 חלקים (6 סוגים)
43 לוח ספירת העומר ענק 68/48 ס"מ בריסטול עבה למינציה צד אחד	44 לוח ספירת העומר	45 פאזל איכותי בית המקדש 216 חלקים (6 סוגים)	46 פאזל איכותי בית המקדש 216 חלקים (6 סוגים)	47 פאזל איכותי בית המקדש 216 חלקים (6 סוגים)	48 פאזל איכותי בית המקדש 216 חלקים (6 סוגים)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

תתף בישיבה בגופו בנשמתו כו', ולא ישכח גם בממונו.

אור ראשון החל להפציע כאשר הורה הרבי לנגן את ניגון הבעל-שם-טוב, ולאחר מכן ניגון ד' בבות, ושלא כתמיד, את הבבא האח-רונה ניגנו פעם אחת בלבד. ההתוועדות הסתיימה במגבית פורים ל'קופת רבינו'.

כשיצא הרבי מהאולם, רצה לייבל גרונר לעזור לרבי, אבל הרבי אמר שאין צורך והוא יסתדר לבד. אח"כ, הרב שמעון אהרן סימי פסון לקח את הרבי לביתו.

למחרת, ביום ששי, הרבי אמר להרב גרונר שהוא זוכר שהי' משא ומתן בין הרב מענטליק ושאר הרבנים אבל אינו זוכר בדיוק מה הי'. כשהוא חזר על חילופי הדברים אם למזוג עוד בנדיקטין לכוסו של הרבי או לא, הרבי שאל: "ווי האט געהאלט'ן דעם עולם [ומה סברו הציבור]?" והוא ענה: היו שחשבו שהרבנים צודקים, כי זה עלול להזיק לבריאותו של הרבי, והיו שאמרו כי מאחר שה' רבי שותה בפורים, כאשר חייב איניש לבסומי, וכך הרבי ממשיך המשכות, זה ודאי לא יזיק. ואז ענה הרבי: אלו שחשבו שלא צריך למנוע ממני, צדקו.

בשבת שלאחרי פורים, הי' 'אויפ' רויפערניש' של החתן ממשפחת ברי קמאן שחתונתו תתקיים השבוע הבא עם הבת ממשפחת חייקין. מיישהו הציע להם שיבקשו מהרבי להתוועד לכבוד השמחה (כמו שהיה נהוג בשנים ההם). הרב חייקין לא הרגיש בנוח לשאול, כי לאחר שהי' פארבריינגען כה ארוך רק יום אחד קודם - בליל ששי, הוא לא רצה לבקש התוועדות נוספת. אבל הרב בריקמאן טען שמה כבר יכול לקרות? במקרה הכי גרוע הרבי יאמר שלא תהי' התוועדות אז אכן לא תהי', אבל מלבקש לא יפסידו דבר.

לפועל הם דיברו עם ר' שמואל זלמנוב, והוא שאל את הרבי. הרבי הסכים אך הוא ביקש שלפני זה יכנסו אצלו החוזרים לחזור על הפארבריינגען של פורים. ר' יואל נכנס עם ר' אברהם שם-טוב לחדרו הק' ושהו שם כעשרים דקות.

לאחר מכן התברר שהרבי שאלם אם הם יודעים את כל השיחות שנאמרו בהתוועדות פורים, שכן הוא עצמו לא זוכר מה נאמר לאחר שתי השיחות הראשונות והמאמר שאחריהם... חסידים שחו בזה וסיפרו כי היו דברים מעין אלה גם אצל נשיאים קודמים, ונראה שהדיבורים היו באופן של "שכינה מדברת מתוך גרוננו".

השניים חזרו לפני הרבי על חלקים מהשיחות, וסיפרו לו את השתלשלות העניינים במהלך ההתוועדות. כאשר סיפרו שכאשר ניגנו ניגון אדמו"ר הזקן, חזרו על ה'בבא' האחרונה רק פעם אחת, שאלם מדוע נהגו שלא כתמיד? ר' אברהם שם טוב השיב: "כי כן ציווה אדמו"ר". הרבי התפלל: "כך הוריתי? נו!" בסיום ביקשם הרבי למסור לו את ראשי הפרקים והעלו על הכתב, הכניסו את תוכן הדברים לרבי שעבר עליהם, ואף הגיהם.

ואכן, לאחר שראשי הפרקים הועלו על הכתב, הכניסו את תוכן הדברים לרבי שעבר עליהם, ואף הגיהם.

בשלב מסוים החל הרבי להכות באגרופו על השולחן. הרב בערל ריבקיין שם ידו תחת אגרופו של הרבי כדי שידו של הרבי לא תינזק, אך הרבי אמר: "אם רוצים לשמור על בריאותי, צריכים פשוט לעסוק ב'תומכי תמימים'".

ר' לייבל מוצקין קרב אל שולחנו של הרבי וביקש ברכה עבור בריאות אמו. הרבי פנה אל מוזכרו האישי הרב חדקוב ואמר לו: "אולי תכריזו שבת הרפואה סגורים, וכן הענינים הכלכליים כו'". בשלב מסוים מילא את כוסו של הרב מוצקין ב'משקה' לברכה, וכן גם לשאר החסידים שביקשו ברכות הורה הרבי לומר לחיים. בין השיחות שומעים בהקלטה שהרבי אמר כמה פעמים לאלו שאמרו לו "לחיים" - "א פולע! [מלא!]".

בעת ההתוועדות ניגש מר ליטוין מבוסטון אל הרבי עם בתו הקטנה שאך מלאו לה 4 שנים, וביקש ברכה בעבורה. הרבי נתן לה חתיכת 'מזונות' והורה לה לברך. הילדה אכן ברכה והרבי הקשיב וענה 'אמן'.

מר ליטוין ורעייתו התגוררו בבוסטון, וזכו לקירובים רבים מהרבי. הם חזרו בתשובה והיו מהמ' סייעים החשובים לאחזקת הישיבה החב"דית בבוסטון, ואף תרמו באותם ימים סכום כסף הגון לקניית בניין גדול עבור הישיבה, בניין ששימש קודם לכן כבית כנסת קונסרבטיבי.

ההמולה ב'זאל' הלכה וגברה, ה'וועד המ' סדר' ניסה להשקיט את הרעש ולהשיב את הסדר על כנו. החסיד ר' זלמן דוכמן ביקש לעמוד ולהכריז שישמרו על הסדר, אך הרבי מנע ממנו באמרו: "זאת היו צריכים להבהיר אתמול, וכעת שבו..."

בשלב מסוים החל הרבי לברך את הציבור לבני, חיי ומזוני. ופירט: בני - שיהיו בנים בריאים. אלו שאין להם בנים - שיהיו להם בנים; ואלו שיש להם ילדות - יהיו להם גם בנים זכרים. וכן בחיי - שתהיה בריאות בהפלגה. וכן במזוני - לא רק שתהיה פרנסה מצומצמת, אלא פרנסה בהרחבה. וכך הוסיף הרבי ובירך מפיו הקדוש את הציבור בברכות מפליאות שלא כרגיל. עדת החסידים הבינה כי שעה גדולה היא זו, וכי יש לנצל לבקשת ברכות ולפעול ישועות.

הרבי פנה לר' אברהם בארנעצקי וביקשו שיכניס את בניו ל'תומכי תמימים' ודיבר על כך ממושכות. בנושא זה דיבר גם עם ר' מענדל פלדמן, והוסיף "שגם אם הסכמתי שיוציאו מ'תומכי תמימים', בכל זאת שיכניסו לשם בחזרה". וכמו לחזק את הדברים, דיבר שיחה ארוכה לבנו של בארנעצקי על מנת שישכים להיכנס ל'תומכי תמימים'.

כמה שיחות היו מיוסדות על מאמרו של כ"ק אדמו"ר הזקן "ליהודים היתה אורה" ל' נקבה.

הרבי ציווה לנגן את הניגון הידוע "אני מאמין" שחיבר הרה"ח ר' עזריאל דוד פאסטאג, ברכבת שעשתה דרכה אל משרפות המוות בימי השואה.

כאשר דיבר אודות ישיבת 'תומכי תמימים' אמר שכל אחד יש

30 שנה

שלושים שנים למבצע יום-הולדת

המבצע שהזכיר לנו תאריכים נשכחים

לכל ילד חסידי ברור שבח"י אלול מגיעים ל'חידר' עם חולצה לבנה וביום ההולדת עושים התוועדות, מחליטים החלטות ומקבלים מתנות. תמיד זה היה ברור? ממתי חגגו חסידים יום שכולו 'אני'? 'מבצע יום הולדת' ששינה את את המושג לא נולד ביום אחד. הוא מסמל תהליך הבשלה של עוד אחד מתהליכי הגאולה שארג הרבי מלך המשיח שליט"א.

סקירה מקיפה מאת מנחם אמיתי

www.mamesh.org ניתן לצפות בכל המוצרים באתר:

ב"ה

49 חיות טהורות חוברת צביעה חיות טהורות	48 סט א-ב' A5 לאות פותחת עם תמונה	47 קיר עשרת המבצעים	46 מנהגי יום הולדת	45 סט הנרות לתלנה על קיר גדלים A5 A4	44 מדבקות קיר א-ב'
55 שלט ליצירה עם אבנים להדבקה וגילטר	54 בית קופת צדקה ליצירה	53 ברכון 'קריאת שמע' לפעוטות 16/15 ס"מ	52 ברכון 'ברכת המזון' לפעוטות 16/15 ס"מ	51 ברכת 'מעין שלוש' 4A בלמיציה קשיחה	50 ברכת 'אשר יצר' 4A בלמיציה קשיחה
61 דף קשר	60 פלנק מטפרים גדלים: 68/48 ס"מ; 48/33 ס"מ	59 דף שער התניא + לוח א-ב'	58 לוח א-ב' גדלים: 4A; 48/33 ס"מ; 68/48 ס"מ	57 כרטיס / פלנק רש"י גדלים: 17/12 ס"מ; A4 A3	56 כרטיס / פלנק גימטריא גדלים: 17/12 ס"מ; A4 A3
66 מנדי ומושקי דמויות חסידיות מדבקות קיר / פלנקים 100/70 ס"מ	65 תוף יחי אדונו	64 לוח מודעות להורים	63 שקית יום-הולדת	62 שקית לאפשרניש	67 יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד
70 בית המקדש בגדלים: 68/45 ס"מ; 1.2/0.8 מטר. ע"ג פלנק/PVC מדבקה.	69 נוטעים ל770 בגדלים: 68/45 ס"מ; 1.2/0.8 מטר. ע"ג פלנק/PVC מדבקה.	68 רכבת המצוות בגדלים: 68/34 ס"מ; 1.2/0.6 מטר. ע"ג פלנק/PVC מדבקה.	67 יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד	71 יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד	72 יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד
77 ברכים הבאים - מדבקות במארז	76 הרבי - 36 מדבקות במארז	75 חלבי בשר/חלב - 20 מדבקות במארז	74 מזל טוב מולט - 100 במארז	73 חודשי השנה - 6 דפים במארז	72 יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד
78 צעטלע - פנקסי מכתביות וממו חסידיים 40 עמודים בפנקס 14.5/10 ס"מ	79 ספרי איכות לפעוטות, ילדים ונוער מבית 'ממש'	78 צעטלע - פנקסי מכתביות וממו חסידיים 40 עמודים בפנקס 14.5/10 ס"מ	79 ספרי איכות לפעוטות, ילדים ונוער מבית 'ממש'	78 צעטלע - פנקסי מכתביות וממו חסידיים 40 עמודים בפנקס 14.5/10 ס"מ	79 ספרי איכות לפעוטות, ילדים ונוער מבית 'ממש'

אפשרות למנויילן!

להצטרפות למוקד ממש בוואצאפ ולקבלת דיווחים על מוצרים חינוכיים יש לצרף את המספר 054-2248-770 אל אנשי הקשר שלכם ולשלוח את שמכם בצירוף המילה מלמד/גננת. כל המוצרים יוצגו בתערוכה באולם 'ממש' רח' מתתיהו 16 בין התאריכים י"ז באדר-ז' בניסן, בימים א'-ה' בין השעות 10 בבוקר ל-5 אחר-הצהריים. לפרטים נוספים ולהזמנות: 077-5123-770

יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

כ"ג אייר ב'תמ"ח. רפידים.

פרצופיהם המשולבים של צבא עמלק המסתער לא הותירו מקום לספיקות, הם באו להשמיד, להרוג ולאבד את כל היהודים, אולי משהו שם כבר הגה 'פיתרון סופי' נוסח אותם ימים. אבל ליהושע בן-נון - העומד בראש צבא-ישראל יראי החטא ולמודי ביטול-הכשפים - היה ברור שה' נלחם להם. היה נהיר לו ש'כוחו של זקן' - משה רבינו שידיו פרושות השמימה ומורות לעם את הכיוון לתפילה - עומד לימינם לנצח את האויב המחוצץ שקם עליהם.

מכנה-משותף אחד היה לכל צבא עמלק האדיר על גייסותיו ושכירי-חרבו, אותו יום, כ"ג אייר, היה גם יום-הולדתם¹. עמלק ש"כושפן היה"² ואיסטרולוג, בחר דווקא אנשי מלחמה עם מזל, כאלה שמלבד נסיון הקרב, יש להם גם סיוע-עליון. מה שעמלק לא הביא בחשבון זה שהמנהיג היהודי הגדול הולך ל"העמיד לו חמה" ולבלבל לו את המזלות. שיהושע ה'נער-לא-ימיש-

1. ירושלמי. ר"ה.
2. שם.

מתוך-האוהל' יקום להכותו מכה רבה, ממנה יקח לו שנים להתאושש.

3300 שנה אחרי³, משתמש משה שבדור - הרבי מלך המשיח שליט"א - באותו טכסיס מלחמה גאוני, אבל הפעם כדי להנקם מאויביהם ועשו אותו יום משתה ושמחה, לחזק כל ענין של תורה-ומצוות אצל כל יהודי, לנטוע חמימות ושמחה בלבבות, וכדי לרתום כוחות אדירים שהיו נעלמים לעבודת העבודות.

ביום הולדת אותך

כ"ה אדר ה'תשמ"ח. ימים מספר אחרי סיום ה'שלושים' לפטירתה של הרבנית הצדקנית חיה מושקא ע"ה ויום-הולדתה. ביתו של כ"ק אדמו"ר מלך-המשיח שליט"א. פריזדנט ברוקלין.

תפילת-שחרית⁴ הסתיימה והרבי עלה במדרגות אל הקומה העליונה. רוב הקהל שהשתתף בתפילה כבר נפנה ועזב, רק שלפתע, לאחר 10 דקות ובלא התראה מוקדמת, ירד הרבי שליט"א חזרה, פסע לעמוד התפילה ורמז למזכיר - המופתע גם הוא - שברצונו לומר שיחה. הסטענדר הוגש מיד והבשורה עשתה לה כנפיים. תוכן הדברים שנאמר - שהיה מפתיע אף יותר - יצר גלים והדהד תוך שעות.

השיחה⁵ נפתחה במילים אחדות על יום ההולדת של הרבנית, שלמעשה, הרי הוא גם יום ההולדת של הבריאה - לדעת רבי-יהושע ש"בניסן נברא העולם" וממילא כ"ה אדר הוא היום בו נבראו שמים וארץ והחלה התהוות הבריאה. ועוד בטרם הספיק להבין

3. וראה שיחת ז' אדר תשמ"ח בביאור תוכנה של שנה זו, 3300 ליציאת מצרים.
- והעיר בקישור הענינים משיחת אחש"פ תשמ"ח בענין מבצע יום-הולדת: "ובאם יש שאלות אז להתבונן בזה, ולהסיר כל הספקות (בג' עמלק) אשר קרן, דמיד כשיכול - הרי הוא זורק קאלטער וואסער [מים קרים] ע"ז, ואח"כ מוצא ג"כ "הנחשלים אחריו" ופועלים עליהם לצאת מן הענן, ואז צריכים אנשי משה וכו'."
4. תפילות שנה זו התקיימו בבית כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.
5. נדפסה בתורת-מנחם תשמ"ח ח"ב מוגה.

מישהו לאן מתגלגלים הדברים, יצא המבצע החדש לאויר העולם: "ובנוגע לפועל - באה ההצעה להוסיף מנהג טוב (וי"ל להרוצה בזה - לזכות ולעילוי נשמתה) בקשר לאופן ההנהגה ביום ההולדת."

הרבי סיכם את מנהגי יום ההולדת שהנהיג הרבי הקודם⁶ והוסיף: "ובהוספה, (א) כדאי ונכון ביותר שכאו"א יעשה ביום-הולדתו התוועדות של שמחה, ביחד עם בני ביתו, או גם חבריו וידידיו כו', כדי שקבלת ההחלטות הטובות (כלי-נדר) ביום-הולדתו (שמזלו גובר) תהי' באופן של שמחה, שע"ז יתוסף גם בקיום ההחלטות הטובות מתוך שמחה וחיות (ב) שענין זה נוגע ושייך לכל אחד ואחת, הן אנשים והן נשים, וגם טף, עד לקטני קטנים - ע"י הוריהם, ועאכו"כ לאחר שמגיעים להבנה ותמימה, שאז יכולים וצריכים להסביר להם (בסגנון המובן ושייך אליהם) שביום הולדת צ"ל חידוש והוספה בכל עניני טוב וקדושה, ובאופן שגם הם יחוגו את יום ההולדת מתוך התוועדות של שמחה, ביחד עם חבריהם (וילדות - עם חברותיהן) ובהדגשה יתירה בנוגע לקטנים - שמצד טבעם מקבלים כל דבר מתוך התרגשות והתפעלות, דבר שיפעל גם על אחיהם ואחיותיהם שישתוקקו לחגיגת יום הולדתם באופן המתאים."

השיחה הושמעה בשעת מעשה גם ב770 שם הקשיב לה קהל גדול שהתאסף מיד. החסידים התרגשו מחידושי השיחה וכבר באותו יום נפעלו פעולות התקיימו כמה התוועדויות ו'מסיבות' יום-הולדת.

'מבצע יום-הולדת' אולי החל כמבצע כ"ה אדר תשמ"ח, אך שתליו וניצניו נבטו שנים אחורה, עוד בימי נשיאותו של הרבי הקודם.

יום הולדת את פרעה

1. יום-הולדת' הוא מושג חסידי, שכן ביהדות נחלקו הדעות ונשתברו קולמוסי פוסקי הדורות האחרונים אם לציין יום זה כיום תענית-ותשובה או כיום שמחה. המקור הבולט לשלילה הוא הפסוק "יום הולדת את פְּרָעָה" שמציב את המושג בעמדה של מנהג-גויים מלא ישות, כמו שכותר בעל
6. ראה להלן.

ה'נפש-דוד' - האדר"ת - על יום-הולדתו: "אמנם כל פעם נעצבתי.. מה פעלתי במשך כל השנה... נוח לו שלא נברא משנברא.. בכל ליבי כעסתי על המברכים לברכני ליום הולדתי ולשמחני בו.. שלא מצינו.. רק בלית פרעה, ודבר זה אינו לרוח עם קדוש..". ובעוד ועוד שו"תים בעלי 'מרה שחורה' ששללו מכל וכל ענין זה ואף כינו אותו כ'מנהג-בורים' ר"ל (ע"ל).

מצד שני, רבו המצדדים ביום זה כיום סגולה ושמחה, כה'בן-איש-חי' שמביא בספרו 'בן-יהודע' על מעשה הלבנת זקנו של ר' אלעזר בן עזריה בן יום, "דאפשר שאותו היום היה יום-הלידה שלו, ולכן הצליח לעשות נס זה, דידוע דיום-הלידה יהיה המזל של האדם חזק ומוצלח, על כן נוהגים שכל אדם יעשה יום-הלידה יום טוב לעצמו..", או בספרו בא"ח: "ויש נוהגים לעשות בכל שנה את יום-הלידה ליום-טוב וסימן יפה הוא, וכן נוהגים בביתנו". גם הרב החיד"א בפירושו בספר 'זרוע-ימין' כותב ש"ביוה"ל יש לו לאדם כח גדול . . ובאותו יום טמונים כל גרעיני הצלתו בעוה"ז", או במקום אחר בו כותב "דהנה עת הלידה הוא מזל בריא וחזק מאוד".

כל הדיון האמור, לא נגע אלא בימי-הולדת פרטיים כחגיגה אישית, אך על ימי-הולדת של צדיקים, אין חולק שמדובר בימי סגולה, כיום-הולדתו של יצחק-אבינו ש"חשב הקב"ה לערב שמחת המשכן בשמחת היום שנולד בו יצחק אבינו", וכמו יום-הולדתו של משה-רבינו ב' אדר שהטה לכף-זכות את נצחון הפורים. אך כמו שמתפלפל הרבי מלך-המשיח שליט"א בשיחת אחרון-של-פסח תשמ"ח⁷, לא מצינו שיתקנו בגמרא ופוסקים תקנה מיוחדת ליום-הולדת.

הראשון מבין הנשיאים לגלות לעם על 'יום-הולדת' היה כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ, שגילה ברבים את ענינו של ח"י-אלול והודיע ופרסם⁸ על יום-הולדת כיום מיוחד השייך לכל אחד.

בשיחת וירא תש"מ מתיחס לכך הרבי: "חשיבותו של יום-הולדת נתגלתה באופן

7. בתור השתתפות בכינוס-תורה, בלתי מוגה.
8. במכתביו. והורה להדפיס. לקר"ש ח"כ - שיחת וירא תש"מ.

כללי ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר.. במשך זמן רב לא הייתה ידוע חשיבותו של יום ההולדת עד תקופת הרבי שגילה זאת, ואז היה זה באופן של מהפך מן הקצה אל הקצה: לפני כן לא ידעו על כך אפילו יחיד סגולה אלא אחדים יחידים בלבד, ולאחרי הגילוי התפרסם הדבר לכלל ישראל ואף לדורות הבאים..".

הרבי הקודם קובע את ח"י-אלול כ'יום-טוב' לרבים, כמו שמצוין בשיחת ח"י אלול תשמ"א, "הענין שיום-הולדת של צדיק הוא

"במה שכותב אודות יום ההולדת, הנה לעת מצאתי על דבר זה, והוא בירושלמי אשר ביום ההולדת מזל האדם גובר, אבל מובן הוא ג"כ מפירוש על הכתוב "והימים האלה נזכרים ונעשים"

זמן שמחה נמצא בכ"מ... ואעפ"כ לא מצינו שיום-הולדת יהיה יום-טוב ויום שמחה בגלוי ובפרסום.. אבל בנוגע ליום-הולדתם של הבעש"ט ואדמו"ר הזקן בח"י-אלול, הרי נתגלה ע"י נשיא-דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר בשם אביו כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב נ"ע, שהוא יום שמחה עד באמירת "גוט יום-טוב" - וכ"ק מו"ח אדמו"ר גילה חג זה לכל בני ישראל..".

עדות ליחס המיוחד של רבותינו נשיאנו לענין זה אנו רואים ב'היום-יום' דכ' מרחשון: "יום-הולדת את אדמו"ר מהורש"ב נ"ע - שנת כתר"א - כלשון הצ"צ. . . בכל שנה ביום הולדתו ה' אאמו"ר אומר דא"ח, אלא שהי' בחשאי, מלבד כשאירע בש"ק, ביום ההולדת האחרון בעלמא דין אמר מאמר 'נתת נס ליראך להתנוסס מפני

קושט סלה'. כשסיים אמר לי ביום ההולדת צריך לומר חסידות, יתן השי"ת לך מתנה שתאמר חסידות ביום-הולדת שלך אלא שיהי' בחסד וברחמים - האט עס געדויערט זיבען יאהר".

מפתגם זה גם אנו למדים שענין דיום-הולדת היה שייך רק לרבותינו-נשיאנו, ובאופן ד'בחשאי'.

והיכן גילה זאת הרבי הקודם בשייכות לכל אחד? ב'היום-יום' כמובן - באמצעות חתנו ויד ימינו: "ביום-הולדת על האדם להתבודד, ולהעלות זכרונותיו ולהתבונן בהם, והצריכים תקון ותשובה ישוב ויתקנם" (אגב, פתגם זה - המופיע ב"א ניסן - מהווה עדות ורמז יחיד למחבר), מקורו של הפתגם אמנם במכתב כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ מיום י"ט תמוז ת"ש, אך הורה להדפיסו⁹ - וממילא לפרסמו - רק ב'היום-יום'.

יום-הולדת - לכל אחד

בשנות נשיאותו הראשונות של הרבי מלך-המשיח שליט"א מוצאים לאין-ספור מכתבים והוראות פרטיות לחסידים "לנהוג במנהגי אנ"ש בזמן האחרון ביום-הולדת", במכתב¹⁰ לר' הלל מדליה מיום ג' חשון תשי"ח מתעכב הרבי על המקור: "במה שכותב אודות יום ההולדת, הנה לעת עתה רק במקום אחד מצאתי על דבר זה, והוא בירושלמי¹¹ אשר ביום ההולדת מזל האדם גובר, אבל מובן הוא ג"כ מפירוש על הכתוב "והימים האלה נזכרים ונעשים", שבכל יום לתקופת השנה, חוזרים הענינים לקדמותם, וידועה הראי' על זה מדין המשנה¹² דהיין הנמצא בחביות נשתנה לתקופת השנה מיום "הולדת" הענבים, ובכל אופן הרי ידוע דמעשה רב וחזק אפילו יותר מסברא, ובמילא גם יותר מקרא, ונהגו בזה רבותינו נשיאנו הק' אף כי בצנעא"

מכאן מתגלגל 'מבצע יום-הולדת' לאיטו, עוד התייחסות ועוד שיחה, עוד הוראה ועוד ביאור. וכחלק מהענין כרוכה לידת

9. שיחת כ' מרחשון תש"מ.
10. נדפס באג"ק חט"ז. ה'תתכ"ב.
11. ירושלמי הנ"ל.
12. גיטין. סופ"ג.

המבצע גם - ואולי בעקיפין ובדא"פ - בציון יום ההולדת של הרבי מלך-המשיח שליט"א עצמו:

בי"א ניסן של שנת תשי"ב - בה מלאו לרבי 50 שנה - אומר הרבי מאמר לקהל מצומצם בחדרו הק' - שזהו חידוש לעומת הנהגת רבותינו-נשיאנו. בתשכ"ב - בה מלאו לרבי 60 שנה - התוועד התוועדות מרכזית ושם ביאר את הענין דחגיגת יום-הולדת של גיל 60 - שמקורו בגמרא,¹³ ש"רב-יוסף עביד יומא-טבא לרבנן" משום ש"נפקי ליה מכרת" - שיצא מחשש מיתת-כרת שהיא מגיל 50 עד גיל 60.¹⁴

החל מי"א ניסן של שנת התשל"א התחיל הרבי להתוועד באופן קבוע בי"א ניסן - והחל משנת ה'תשמ"ו - בשבת הגדול הסמוכה לו. הנהגה זו שנתחדשה אצל רבינו מורה על הנגשת הענין של יום-הולדת אל הקהל - אם כי מדובר עדיין ביום-הולדת של נשיא הדור - נשמה כללית.

להעיר שבלי י"א-ניסן התנש"א - בחלוקת-הדולרים - הגיש מאן דהוא לרבי עוגת יום-הולדת שאותה שלח הרבי מאוחר יותר ביד הריל"ג להתוועדות-חסידים המרכזית שנערכה ב770 באותו הלילה.¹⁵

יום הולדת - מבטא את החידוש של חסידות

בשיחת ח"י-אלול¹⁶ תשמ"א מגלה ומבאר הרבי מלך-המשיח שליט"א את סיבת התגלותו של ח"י-אלול והפיכתו לחג לרבים דווקא בדורנו - שקשור קשר עמוק ושופן אור על ענינו של יום-הולדת.

13. מו"ק כח, א.

14. בסיום השיחה מסיק שרבי-יוסף ערך את הסעודה לרבנן בלבד ולא לעמי הארץ, כי עם-הארץ היה מבין מחגיגה כזאת שאחרי גיל 60 אין כבר צורך בהתחזקות נגד הרע ולא היה יודע שאצל רבי-יוסף בטל הענין ד"לב חומד" וראה בפנים. ואו"ל שבה שהרבי ערך "יומא-טבא" לא רק לרבנן אלא קבל עם ועולם והורה לפרסם הענין - בזה שהגיה שיחת התועדות זו - ה"ז אבן דרך ונדבך בהתהוותו של מבצע יום-הולדת כענין השייך לכ"א.

15. דברי-משיח ה'תנש"א ח"ג עמ' 435.

16. תשמ"א - תשמ"ב.

ענינה של חסידות - מסביר הרבי באותה שיחה - הוא טעימה מהגאולה שמשולה ללידה. דהיינו מעבר מקיום תורה ומצוות בצורה מנותקת ו'מתה' ליהדות שמאוחדת ועצמאית עם היהודי מקיים המצווה. שינוי זה קשור לשני המאורות הגדולים יחד - הבעש"ט ואדמו"ר הזקן שיום הולדתם חל ביום זה - כי רק אחרי שפעלו כל אחד את פעולתו הגיע הענין אל שלימותו.

"לכן¹⁷ היה יום ח"י-אלול רבות בשנים יו"ט, אלא שמפני טעם מסוים היה זה יו"ט בחשאי - עד שהחליט הרבי [הקודם] לגלות זאת...".

יום מלכנו

עוד צעד שביטא את הבשלת הענין עוד טרם המבצע - מצד החסידים - היה הוצאת הספר "יום מלכנו"¹⁸ בידי הרה"ח מרדכי-מנשה לאופר בשנת ה'תשד"מ. בקובץ זה נלקטו שיחות כ"ק אדמו"ר מלך-המשיח שליט"א בעניני יום הולדת והוא יצא לקראת י"א-ניסן - 82 שנה להולדתו.

תשמח ותשמח

כל זאת עד ליום הולדתה של הרבנית - כ"ה אדר התשמ"ח שבו נתעצב ה'יום-הולדת' החסידי דדורנו.

החידוש העיקרי היה "התוועדות של שמחה" שענינה לחזק את קבלת ההחלטות-טובות בשמחה וב"רבים"¹⁹ ובעצם השמחה על הלידה. חידוש שהפך לאחד מכלי-החינוך והפצת-המעיינות המיוחדים. הרי אין דבר אישי וקרוב ללב יותר מיום-הולדת, ובהיותו אחד מעניני-הרשות - בירורו מסמל של מתקדם בהבאת הגאולה. מלבד היותו "הזדמנות"²⁰ פז לעורר יהודים להוסיף בתורה-ומצוות, כי לכל אחד יש יום-הולדת

17. ח"י-אלול תשל"ח.

18. "יום מלכנו ה'חלו ש'רים חמת מ'ין מ'שך י'דו א'ת ל'צ'ים", הושע פ"ז. "יום מלכנו. ר"ל ביום שמחת מלך ישראל כיום הלידה או יום המלכתו אז נעשו השרים חולים בעבור נאדות מהיין כי הרבו למלאותם לשתיה ונעשו חולים מרובי השכרות" מצו"ד שם.

19. "הסכם אשר עושים שניים או רבים יש לזה חיזוק הרבה יותר מבפ"ע".

20. פר' ויקרא, ר"ח-ניסן תשמ"ח.

שבו מזלו-גובר והוא יום מיוחד אצלו וכו". משנה חיזוק קיבל המבצע בעקבות שיחת אחרון-של-פסח באותה שנה בה עורר עליו הרבי מלך-המשיח שליט"א ופרש את המצע ההלכתי והאידיאולוגי העומד בבסיסו:

מול הטעמים לשמחה ביום זה, עומדות כמה טענות, אמנם זהו יום שמחה עבור הורי הנוולד (ועד לברכה בשם ומלכות), שמחה כללית של האדם על עצם מציאותו והמשכת חיותו - שביום זה נשנית ומתגלית. אך הרי נאמר 'טוב יום-המות מיום-הוולד' ו'אין אדם יודע מה יהיה בסופו' ומה מקום לשמחה אם האדם עלול שלא למלאות כדבעי את תפקידו ושליחותו האישי? כנראה שלכן מצינו בחז"ל שמחה רק בימי-הולדת של צדיקים שמחוויר שמעשיהם יהיו טובים. מה מקום - איפוא - לשמחה ביום הולדת אדם רגיל?

אלא שמכיוון ש'כל-ישראל בחזקת כשרות' ו'מדת הבינוני היא מדת כל-אדם ואחריה כל-אדם ימשוך' וכל אחד מישראל 'רוצה לעשות כל המצוות' לכן אפשר לשמוח כבר מהרגע הראשון של הולדת אדם. הרבי מלך-המשיח שליט"א מעגן זאת בפסק ההלכה של המו"א שפוסק ש"מצווה על האדם לעשות סעודה ביום שנעשה בו בר-מצווה כיום שנכנס בו לחופה" - ומקורו - מהשמחה שעשה רשב"י לרגל הכנס בנו - שהיה צדיק - למצוות. מכאן ששייך הענין בכל-אחד.

בשיחה זו גם עולה המסקנה כי ישנה שמחה-כפולה: יום-הולדת הגשמי שנשנה ומתחדש כל-שנה, ויום-ההולדת הרוחני - הבר-מצווה - שנשנה ומתחדש גם הוא מידי-שנה.

ענין זה התגלה רק עכשיו בדורנו בגלל התגברות ה'חושך יכסה ארץ' ובגלל הקרבה לגאולה.

והעיקר²¹ - שהפעולה בעניני יום הולדת דכל איש פרטי בישראל, תמהר ותזרו עוד יותר את שלימות הלידה דכללות ישראל, כידוע, שהגלות נמשל לעיבור והגאולה ללידה, "כימי צאתך מארץ מצרים (ויתירה מזה) אראנו נפלאות"

21. אחש"פ תשמ"ח.

מנהגי יום-הולדת

הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר מלך-המשיח שליט"א

א. לעלות לתורה ביום השבת שלפני יום ההולדת, וכשיום-ההולדת חל ביום הקריאה - גם ביום-הולדת עצמו.

ב. להוסיף בנתינת צדקה לפני תפלת שחרית ומנחה, וכשיום ההולדת חל בשבת או יום טוב - ליתן בערב שבת או יום טוב (ומה טוב - גם לאחריו).

ג. להוסיף בתפילה - בכונת התפילה, התבוננות בגדולת הא-ל וכו', וכן באמירת (ספר) תהילים (על כל פנים ספר אחד).

ד. ללמוד המזמור תהילים החדש שמתחיל לומר ביום ההולדת - בהתאם למספר שנותיו.

ה. להוסיף שיעור נוסף בתורת הנגלה ובתורת החסידות - נוסף על השיעורים הקבועים, שלושת השיעורים בחומש תהילים ותניא השווים לכל נפש, ושיעור היומי ברמב"ם.

ו. (במקום שליבו חפץ, אבל אדעת' דנפשיה"אג"ק ב'צז)

ז. ללמוד מאמר דא"ח (=דברי אלוקים חיים) בעל פה (כולו או חלקו), ולחזור אותו של מצוה.

יהי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

למחות את עמלק ולהביא את הגאולה

מאיפה לוקחים כח למחות את עמלק? • מתי הרבי נתן הוראה לנסוע בהליקופטר? • מה המקור בתורה שבכתב שצריך לנסוע לרבי? • מה הראיה שהביא הרבי מהזוהר לגדולי ישראל הנוהגים בדרכו של עמלק? ...
• על מי נזף הרבי שהוא הולך 'עקב בצד אגודל'? • ומה גורם לכך שאדם יאבד את כל כוחותיו הרוחניים? • יריעה מיוחדת על מחיית עמלק, הקשורה בקשר הדוק עם ההתקשרות המוחלטת לרבי מלך המשיח שליט"א, באופן של "אנשי משה"!

נלקט ונערך על ידי הרה"ת ר' מנחם מענדל שי' דורון

בחב"ד שונאים אותו באמת...

פעם אחת, היה ר' בנימין קלעצקער בשבת פרשת זכור בעיר ועזמער שבה גר ר' זלמן, שהיה אז אברך מצוין, למדן וגאון עצום - אך לא חסיד חב"ד. למפטיר, כיבדו את ר' בנימין קלעצקער, ור' זלמן הכיר בר' בנימין שהוא בעל מדריגה, וכשראה ר' זלמן כיצד קורא ר' בנימין את ההפטרה, הבחין שמראה פניו השתנה וכולו הפך להיות אדום, עד שהיה ניכר עליו במוחש גודל שנאתו לעמלק בתכלית השנאה והמיאוס, עד שנאת מוות ממש על 'עמלק' שהוא שכה רב ועצום פשעו עד שהתורה מצוה לזכור ולא לשכוח ולמחות את שמו מכל וכל...

הדבר עשה עליו רושם גדול, וכשסיים ר' בנימין את תפילתו, ניגש אליו ר' זלמן ושאלו: "ר' יהודי, מה רע עשה לכם עמלק יותר מכלל יהודי אחר, ששנאתך כלפיו כל כך עצומה? היכן 'לקחת' שנאה עצומה כזו לעמלק?"

השיב לו ר' בנימין: "סע לליאזנא, שם לומדים שנאת עמלק מהי".

ואכן, חסידות חב"ד תבעה מההולכים בדרכה למחות ולבער את נגע עמלק מכל וכל, "מחה תמחה את זכר עמלק", עד שלא יישאר ממנו זכר ושארית, עד ש"כל

הספרים מלאים בדבר זה", שהרי "אין השם שלם ואין הכסא שלם עד שימחה שמו של עמלק", וזוהי עבודה מוכרחת להבאת הגאולה.

בכח הנשיא

חסידים מספרים על התוועדות קבלת פנים לשבים מחצרות קודשנו בה נשא הדברים רבה של כפר חב"ד הגאון החסיד הרש"ז גורליק, ובתוך דבריו אמר: "על הפסוק 'וישמע יתרו' מפרש רש"י: "מה שמועה שמע ובה? קריעת ים סוף ומלחמת עמלק". השמועה אודות הניסים העצומים בקריעת ים סוף גרמו לו להתעוררות גדולה, אך כאשר שמע לאחר מכן אודות מלחמת עמלק, פעל בו הדבר קרירות, ולכן ביקש לפגוש את נשיא הדור, כדי להתחמם ולהתחזק, ולא סתם מספרת לנו התורה על דבר זה, אלא באה היא להורות לנו: על מנת להילחם בעמלק, צריך לקחת את הכח מנשיא הדור..."

למעשה, הדברים מפורשים כבר בתורה שבכתב, שבמלחמת עמלק נאמר: "בחר לנו אנשים", וכמבואר בחסידות בריבוי מקומות, שהמלחמה בקרירות דעמלק היא על ידי שנעשים "אנשי משה" דווקא, כי רק בכח ההתקשרות לנשיא

הדור ניתן לנצח ולמחות את עמלק¹. ולכשתמצי, מצינו זאת גם בפסק הלכה למעשה, שסדר הקדימה במצוות נצטוו ישראל בכניסתם לארץ הוא למנות להם מלך, להכרית זרעו של עמלק, ולבנות בית הבחירה, והדברים קשורים זה בזה, שמיינו מלך מוכרח להיות כהקדמה למחייית עמלק, ורק לאחר הכרתת זרעו² ניתן לבנות את בית הבחירה³.

ויתירה מזו, שמי שקשור לנשיא בכל כוחו לעמלק אין כלל שליטה עליו, ואינו יכול אפילו לגעת בו, וכמו שמצינו במלחמת עמלק עצמה, שנאמר בה "צא

1. לוח היום יום י"ג אדר שני, ועוד.
2. ובדרך אפשר יש להוסיף ולהמתיק הקישור עם סדר הדורות, כפי שביארו חסידים: ענינו של דורנו הוא הבאת והתגלות המשיח כאן למטה בפועל ממש, כפי שבא לידי ביטוי במאמר הראשון של דורנו, ואילו ההקדמה לזה היא העבודה דמחייית עמלק, כפי שהדבר בא לידי ביטוי במאמר הראשון שאמר אדמו"ר הרי"צ בעת קבלת הנשיאות, "ראשית גויים עמלק", וקודם לכן הוא הענין דמיינו מלך, כפי שבא לידי ביטוי במאמר הראשון שאמר אדמו"ר הרש"ב, "כתר יתנו לך".
3. שבת פרשת תצוה, שבת זכור ה'תשמ"ז. התוועדויות חלק ב' עמוד 573.

הלחם בעמלק", היות והענן הגן על מי שהיה בתוכו, ועמלק נלחם רק עם מי שהענן פלט אותו, היות ומי שדבק במשה עבדו - נשיא הדור שומר עליו שעמלק לא יעשה לו כל רע⁴.

מלחמת מצווה

על מלחמה זו הקרויה בפסוק "מלחמה לה' בעמלק", מדייק הרבי שהיא יוצאת דופן בכך שהיא המלחמה היחידה שנחשבת למלחמת חובה גם שלא בארץ ישראל⁵, דבר המורה על גודל חשיבותה, ועל הנצחיות שלה בכל מקום וזמן, כפי שזה בא לידי ביטוי גם שהיא מהמצוות התמידיות שנצטוונו לזכרם בכל יום.

כנ"ל, מלחמה זו אינה בכח בני ישראל לבד, כי אם "מלחמה לה' בעמלק", כי לאחר שבני ישראל מצידם עושים כל התלוי בהם לקיים את "תמחה את זכר עמלק", זוכים שהקב"ה ישתתף עמם במלחמה, ויקיים את חלקו "מחה אמחה את זכר עמלק", שיחד הרי זה ראשי תיבות 'אמת' (אמחה, מחה, תמחה)⁶.

העבודה דמחייית עמלק, התבארה באריכות ובפרטיות בתורת החסידות, וכפי שהרבי מונה את "כל פרטי הענינים דעמלק:

(א) ענין הגאווה והישות - השורש ומקור ("ראשית") לכל מיני רע.

(ב) "עמלק" בגימטריא "ספק" - היפך ענין הקדושה, שכל הענינים הם באופן של וודאות - "הוודאי שמו כן תהלתו".

(ג) "אשר קרך בדרך" - ענין של קרירות, היינו, שגם כאשר אינו מצליח להטיל "ספק", אזי מנסה "לקרר" יהודי מהתלהבותו בעניני קדושה, באמרו, הן אמת שצריכים לעסוק בכל עניני תורה ומצוותיה, אבל, "מה הרעש", מהי ההתלהבות וההתפעלות - יכולים לעשות את כל הענינים בנחת, "עקב בצד אגודל", ואדרבה: באופן כזה תהיה הפעולה בסדר מסודר...⁷.

4. משיחת ש"פ בשלח ט"ו שבט ה'תשמ"ז.
5. שיחת שבת פרשת כי תצא, י"ד אלול תשכ"ה.
6. סה"ש תשנ"ב ע' 413. התוועדויות תשי"ב חלק ב' עמוד 36.
7. משיחת שבת פרשת צו, פרשת פרה ה'תשמ"ו.

ישות וגאווה - רחמנא ליצולן

"ענינו של עמלק הוא גאווה בלי טעם, ובמילא יכול הוא לחדור רחמנא-ליצולן אפילו אצל גדול בישראל שיושב בכרך מוקף חומה".

"ואדרבה - אצל גדול בישראל הסכמה (מחדירתו של עמלק) היא גדולה יותר, דכיון שאינו יכול למצוא בעצמו שום חסרון, עלול לחשוב שיכול להיות בעל-גאווה על פי תורה..."

"האמת היא שגאווה זו היא ענינו של עמלק, שכן, כאשר יתבונן, הרי יתפוס את עצמו שזוהי גאווה בלי טעם!"

"וצריך לידע שכאשר נותנים מקום לעמלק - הרי עמלק אינו רק לעצמו, אלא הוא "ראשים גוים", היינו, שממנו באים כל השבע מידות לא טובות . . ומזה יכולה לבוא אחר כך הגזירה "להשמיד להרוג ולאבד" - שמאבד את כל כוחותיו רחמנא ליצולן..."

"וזהי הדרך היחידה להיפטר מעמלק, לפעול בעצמו הענין ד"עד דלא ידע", לצאת מהגבלות הדעת דקדושה ו"לבסומי בפוריא", לשכוח לגמרי על מציאותו".

"המלחמה בעמלק אינה על ידי ענין של הבנה והשגה, "ידע", אלא דווקא על ידי ענין הביטול - "אנשי משה"..."⁸.

בלי שום ספק וספק ספיקא

כבר בשם הבעל שם טוב מובא כי "עמלק" בגימטריא "ספק", והעצה לספק התבארה כבר בהוראת המשנה בפרקי אבות: "עשה לך רב והסתלק מן הספק".

על כך התבטא כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: "עצם העובדה שיש לך "ספקות" - עליך לדעת ש"ספק" בגימטריא "עמלק"... אילו לא היה אצלך "זכר עמלק", לא היו לך "ספקות"..."

"אמנם, מכיון שבפועל ישנו "עמלק", א-ל זר אשר בקרבך", שמטיל לך "ספקות" - בהכרח לפתור את הספקות, אבל, אין פנאי לשהיית זמן ואריכות הדיבור, ובמילא, עליך לרוץ תיכף ומיד לרב, אל תלך "עקב בצד גודל" כפי שהולך

10. שיחת מוצש"ק פרשת מקץ, נר ח' דחנוכה ה'תשמ"ו. התוועדויות חלק ב' עמוד 195.
11. משיחת שבת פרשת צו, פרשת פרה ה'תשמ"ו. התוועדויות חלק ב' עמוד 771.
12. שיחת מוצאי שבת קודש פרשת בשלח, י"א שבט ה'תשח"י.
13. שיחת שבת פרשת זכור ה'תשמ"ט.

כהן גדול... אלא תרוץ מהר, סע במכונית, או תטוס ב"הליקופטר"...¹⁰.

יהודי הוא אש

על הטענה של עמלק שיש לנהוג באופן של "אשר קרך", שגם כאשר יהודי עושה ענין מסויים בתורה ומצוות, טוען ה'עמלק' שעליו לעשות זאת במתינות וביישוב הדעת, עונה כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח:

"על דבר אחד לא שמים לב - שההנהגה של 'עמלק' אין זה "סדר מסודר", כי אם "אדישות" מצד ה"קרירות" לעניני קדושה. וראיה לדבר - שכאשר משהו פוגע בו, ב"עמלק", אזי "שוכח" שיש להתנהג בנחת ואדישות, אלא מתלהב ומתלהט כו' וטוען: היתכן שפגעו בו?! הרי הוא נכדו של "יצחק"... ולא עוד, אלא שמביא ראיה מספר הזוהר וספר התניא שהכוונה הפנימית של היצר הרע היא לשם קדושה, ובמילא - טוען הוא - יש להתחשב בכבודו..."¹¹.

באופן דק ומחוכם יותר עלול עמלק לטעון כאשר מספרים לו ניסים ומופתים גלויים: "מהי ההתפעלות שלך מזה שהקב"ה יכול להראות נס כמו קריעת ים סוף? הרי הקב"ה הוא כל יכול, ובמה נחשב נס זה לגביו?...!"¹².

והעצה להילחם בקרירות זו היא לזכור שענין הקרירות היא היפך מציאותו של יהודי, כי יהודי הוא אש. וכאשר זוכרים נקודה זו, עצם ענין הזיכרון מבטל את עצתו של עמלק, וכמרומו בלשון הפסוק: "זכור את אשר עשה לך עמלק", שעצם הזכירה מחממת אותו¹³.

מחייית עמלק בחג הפורים

הענין דזכירת ומחייית עמלק קשור באופן מובהק עם ימי חג הפורים, הן בקריאת פרשת זכור בשבת הסמוכה לחג הפורים ובחג הפורים עצמו, הן במגילה עצמה בה מסופר על מחייית זרעו של

10. שיחת מוצש"ק פרשת מקץ, נר ח' דחנוכה ה'תשמ"ו. התוועדויות חלק ב' עמוד 195.
11. משיחת שבת פרשת צו, פרשת פרה ה'תשמ"ו. התוועדויות חלק ב' עמוד 771.
12. שיחת מוצאי שבת קודש פרשת בשלח, י"א שבט ה'תשח"י.
13. שיחת שבת פרשת זכור ה'תשמ"ט.

עמלק - המן
האגני ומשפחתו,
והן בשאר מצוות החג, כפי
שהתבארו בתורת כ"ק אדמו"ר מלך
המשיח שליט"א.

ובלשונו הקדושה:

"תוכן הענין דימי הפורים קשור עם המצוה
דזכירת עמלק, ולכן, קריאת התורה דפורים היא -
"ויבוא עמלק גו", שתוכנה - מלחמת עמלק בפעם
הראשונה, ובהמשך לזה - "מלחמה לה' בעמלק מדור
לדור", עד סוף כל הדורות, כולל - "דרא דמשיחא
ודרא דעלמא דאתי", כדאיתא בתרגום יונתן בן
עוזיאל".

"וזהו גם תוכן ענין המגילה - כדאיתא בגמרא
בפי' הכתוב "כתוב זאת זכרון בספר": "כתוב זאת -
מה שכתוב כאן ובמשנה תורה, זכרון - מה שכתוב
בנביאים, בספר - מה שכתוב במגילה", היינו, שגם
המגילה תוכנה מחיית עמלק".

כך גם במצוות מתנות לאביונים ובחינוך הילדים
שיוסיפו בנתינת הצדקה, שהתוכן הפנימי של זה הוא
"שהטעם לזה מה שבא עמלק להילחם עם ישראל
הוא לפי שלא היה יכול לסבול הגדלות דישאל
שיצאו ביד רמה, כמו טבע הגס רוח שאינו יכול לסבול
גדלות זולתו. ועל ידי שמחנכים את הילד והילדה
לתרום ממעותיו (שבהם היה יכול לקנות חיי נפשו)
עבור זולתו - ובפרט כשמחנכים אותו לגמול חסד
גם בגופו - משרישים בו את מידת הענווה והביטול,
מחיית עמלק"¹⁴.

וכדלעיל, שזהו גם ענינו הפנימי בעבודה ד"עד
דלא ידע", שמגיעים לביטול מוחלט לנשיא הדור
ובכח זה מנצחים ו'מוחים' את עמלק.

ויהי רצון שעוד לפני סיום העבודה דמחיית
עמלק, נזכה לגאולה "באופן דאחשינה", שאז תתברר
גם קליפה זו, ולא רק שלא תאבד לגמרי, אלא עוד
זאת שיתווסף על ידה יתרון ואור בקדושה¹⁵ (על דרך
"מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק"), ועד
לאופן דאחשינה שבאחשינה, "עד דלא ידע", בהגלות
נגלות מלכנו משיחנו מלך ביופיו, ותיכף ומיד ממש!

14. משיחת פורים ומוצש"ק פרשת צו ה'תשל"ח. לקוטי שיחות
חלק טז עמוד 626.

15. מאמר ד"ה ראשית גוים עמלק, פורים תר"פ.

למה רק 'חצי מלכות'
אם אפשר מלכות ממש?

מגילת אסתר בהוצאה משותפת של מלכות וקסברגר וENW

מחפשים מתנת חג ייחודית שמתאימה למקורבים, לילדים וגם למבוגרים?

לראשונה, מגילת אסתר אמנותית ומיוחדת בפורמט
אלבומי ונוח. ציוריו המרהיבים של האמן יואל
וקסברגר נשזרים בין פסוקי המגילה, וממחישים
את העבר בניחוח עתיק אך חדשני.

בנוסף הובאו פנינים מתורתו של משיח, סיפורו של
חג הפורים, הליכות ומנהגים והסבר על מצוות החג.

ENW
מרכז ההפצה בארה"ק

מלכות
וקסברגר
סאטור הצירוף היהודית

להזמנות: 077-5123-770

ובחנויות הספרים המובחרות | מחיר מיוחד למוסדות ובתי חב"ד

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

איינציקער זאך

הרב מנחם מענדל אקסלרוד

נס ההתפכחות

פורים בא

ואנחנו נברך "שעשה ניסים
לאבותינו בימים ההם בזמן
הזה" ונקרא את מגילת אסתר,
שממנה הגיע המושג המקרין
חום חסידי יוקד - "נזכרים ונעשים".

פורים בא, ואנחנו זוכרים את פירושו של הבעש"ט על הדין
המפורסם "הקורא את המגילה למפרע - לא יצא". ובכלל כפי
שחוזר ואומר מלכנו משיחנו על כל התורה כולה אשר שמה -
תורה - הוא מלשון הוראה, כלומר לא רק סיפורים והיסטוריה
אלא משהו מעניין ועכשווי שצריך ללמד אותנו איך לנהוג
בחיינו היום.

אז מה נלמד מפורים? בשביל זה צריך קודם להיזכר בסיפור
המגילה. כל אחד שנשאל יאמר לנו - מה זאת אומרת? הרי
היה נס גדול בהצלת עם ישראל מאיש צר ואויב ששאף ורצה
להשמיד להרוג ולאבד ביום אחד!

אך אם נתבונן קצת יותר נוכל לדלות נס נוסף, שאין להמעט
מגדולתו כלל וכלל - נס התפכחות היהודים.

ובהקדים תיאור המצב בשושן: היהודים מונהגים על ידי
מרדכי היהודי, צדיק ומופלא משכמו ומעלה, ראש בני ישראל
הדואג לכל יהודי כרועה הדואג לשה רך וצמא, אף במחיר מצבו
הרוחני האישי. מרדכי מתווה קו ברור בכל הנוגע להנהגה ויחס
יהודי מול שבעים האומות. משנתו לא מוסתרת אלא גלויה
לכל - "לא יכרע ולא ישתחוה".

אז איך, למען השם, נוהרים היהודים בהמוניהם למשתה
ההתלקקות והחנופה למלך הגוי ולכל מה שהוא מסמל?
להיכן נעלמה הגאווה היהודית הצרופה עליה חונכו כולם??

אין זה אלא שקומץ עסקנים-שרלטנים-תככנים-מתחסדים
ניסה לכבוש את ההנהגה. כמובן לא במקום מרדכי אלא רק
תחתיו, להסביר את משנתו וכוונותיו. קומץ זה הצליח לזרות
חול בעיני הציבור ולהטעות את ההמונים. "ההשתתפות
במשתה היא היא השליחות היחידה שנותרה", כך טענו בלהט.
ציבור ענק של יהודים תמימים ומאמינים שאינו מכניס ראשו
בדקויות ופרשנויות החל נוהה אחרי הדעות הכוזבות.

רק קומץ קיצונים נותרו לעסוק אך ורק במה שביקש
מרדכי תוך תשלום מחיר אישי מעיק שדחק את רגליהם
לפינת המרחב הציבורי אם בכלל, ואילו הרוב הדומם העדיף

”

כפי שחוזר ואומר מלכנו משיחנו על כל התורה כולה אשר שמה -
תורה - הוא מלשון הוראה, כלומר לא רק סיפורים והיסטוריה אלא
משהו מעניין ועכשווי שצריך ללמד אותנו איך לנהוג בחיינו היום.

בתמימותו ליהנות מטפיחה עצמית על השכם ומהתפלשות
בתענוגי הממסד החדש שהחל לפרוח ולשגשג, תוך דמיונות
שווא כוזבים על הכוח והעוצמה שצוברת המפלגה היהודית
החדשה, ועל הפופולריות שלה בעיני העמים.

וכאן קרה הנס הגדול של סיפור המגילה - נס ההתפכחות.
בדרך הטבע לא היה לכך שום הסבר, אבל אט אט קלטו היהודים
את השקר המכובס, ואת העובדה שבתמימות ובלא יודעין הם
שימשו מרכבה לאינטרסים אישיים של קומץ שתלטנים, והלכו
אחריהם כעדר כבשים פתיות. הנס המשיך בכך שהיהודים שבו
לצור מחצבתם וחזרו בערגה ובצימאון להסתופף בצלו של
נשיא הדור הצדיק, שהורם מדרכיו והלכו באורחותיו. מכאן
כבר קצרה הדרך להצלה ניסית המלוכשת בדרכי הטבע אשר
'נהפוך הוא' והיהודים ישלטו המה בשונאיהם.

ובזמן הזה נתבונן בימים ההם, לא נקרא את המגילה למפרע
אלא כ'תורה מלשון הוראה', וניישם בעצמנו את נס ההתפכחות
הגדול והמופלא. לא עוד לנהיה אחרי עסקני ממסד מתחסד על
כל 'מעלותיהם' הנ"ל, אלא חזרה למקורות בסיסמת "אנא נסיב
מלכא". לא עוד להפקיד בתמימות את כוח הציבור בידיים
מגואלות באינטרסים בזויים של פופולריות ושליטה.

נס ההתפכחות שלנו יוביל אותנו לתת את המנדט לרבי
שליט"א מלך המשיח ולעושי דברו, ויגרום להחזיר את השליחות
היחידה אל קדמת העשייה והשיח הציבורי. נמצמץ בחזקה
כדי להתנער מהחול שזרו לנו בעיניים, ונמקד מבט בשיחות
ובמטרה המותווית בהן, ומכאן כבר קצרה הדרך להצלה ניסית
ולניצחון הסופי על חזיונות התעתועים ורוחות
העוועים שמכים בנו בחשכת הגלות.

ואז מחוי יהיה זכרו של
עמלק, ומבעד לאדי
המשקה יסלסל בעל
הקורא בקולו "איש
יהודי היה בשושן
הבירה", והכל יחורו-
יחזיקו אחריו כהד
"יחי אדוננו מורנו
ורבינו מלך המשיח
לעולם ועד!"

66

כאן חשדלים ילדים חקושרים!

מחר ספרי איכות חסידיים לילדים ונוער

להיט!

רב-מכר!

חדש!

רב-מכר!

חדש!

להשיג בחנויות הספרים המובחרות

מחיר מיוחד למפיצים ☎ 077-5123-770 🌐 WWW.MAMESH.ORG

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד

ממש

מרכז הפצה באה"ק